

Eymen Özgüven

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.08.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Eymen Özgüven

2006 Fethiye doğumlu olan şair ilk ve orta öğrenimini İzmirde Liseyi ise önce izmir sonrada istanbul olmak üzere 3 ayrı okulda bitirdi.Lisenin ardından İstanbul üniversitesi - cerrahpaşa Nükleer tıp teknikleri programına kayıt oldu . Buradaki eğitiminin ardından 2 yıl kadar bir sene hapis cezasına çarptırıldı . Maltepe de yattıktan sonra da izmir'e döndü. Şair halî hazırda Rusya planları yapmaktadır.

2 Bölü 4

2 bölü 4 kadar hayat
Ne uzun ne de kısa
Yüzlerimiz buruşacak
Yaşamın en sonunda.

Yalanlar doyuracak karnımızı,
Bilinmezlik saracak her bir tarafımızı
Belki de anlamayacağız aşıkları,
Bu yaşamın en sonunda
Belki yalnız olucaz ama
Yine de herkesi sevicez
işte bu yüzden ölücez.

Bu yaşamın en sonunda
Hepimiz bir hiç olduğumuzu bilicez.

Eymen Özgüven

25 kuşğına

Yoldaşlar gelin ıslanacağız
Akıllarınca ıslah olacağız
Yoldaşlar toplanın
Ülkeyi kaçmakla kurtaracağız.

Eymen Özgüven

80

Senin bıraktığın yerdeyim
Arıyorum katilimi,
Uzakta,dutların altında
80'nin mart kedileri
Topluyor tutuşan eteklerini

Eymen Özgüven

866

Bir maşinden fazlasıdır 866
Barındırır içinde yüzlerce hayatı.
Daha kuşluk vaktinde başlar mesaisi
Hiç bitmez içinde öğrencisi işçisi.
Onda doğmuştur nice aşk nice sevda
Onun yollarında bitmiştir
Nice matem nice acı nice kavga.

Aşar senelerdir yorulmak bilmeden
Dağı tepeyi bayırı
Kiminin ikinci yatağıdır kiminin ilham kaynağı.
Kim ne derse desin
Bucalı talebenin gözbebeğidir 866,
O olmazsa,ziyan olur hayatı.
(Bilmem yeniler bunu anlar mı)

Eymen Özgüven

Adam

Adam derdinden içti,
Hışırtısı altında yaprakların
Badem gözlü bir kadın sevdi,
Kadın tuttu elini hiç yoktan,
Adam sevmeyi öğrendi.

Eymen Özgüven

Adı

Onun adı Nazım
Onun adı Necip
senin adın sağırların kör Şekip,
Gel-rahat et kardeşlik
Bu sevdadan el çekip.

Eymen Özgüven

Adını fısıldar rüzgar

Adını fısıldar her gece rüzgâr,
Kulak verir kalbim, içten bir sızıyla.
Sensizliğe alışmak ne zor, ne ağır,
Geceler geçmiyor, suskun yıldızlarla.

Bir resmin kaldı avuçlarımda,
Solgun bir gül gibi zamanla sararan.
Gözlerin düşer akşamlarıma,
Gönlümde hâlâ seninle çarpan...

Gelsen bir gün, kapım aralık,
Yorgun bir "merhaba" yeter bana.
Bir ömür sustum sensiz, usul usul,
Bir tek seninle başlar yarına.

Eymen Özgüven

Akis

Görünecekler sana milyonlarca kez
Milyonlarca kez görünecekler sana
Sen onlara aldanma
Yaşayabildiğin müddetçe yaşa.

onlar ki bilmezler gücün kuvvetin yerinde
onlar ki kendi derdinde
Sen onlara aldanma
Söyle söylemen gerekeni gerektiği yerde.

Eymen Özgüven

Akşamüstü

Penceremden içeri giren rüzgar
Uçuştı sayfalar
Kalktım suladım mimozaları
Gören mutluyum sanar.

Eymen Özgüven

Aktör

Allı - pullu,pudralı
Anlı şanlı aktör çıkmalı,
Kapanmadan perde
Benimsemeli her kılığı.

yanarken ateş,Romeo olmalı,
Cefanın geldiği yerde
Babacan olup çıkmalı.
yoksa eller sürer sefayı

Eymen Özgüven

Alın

Seven sevdiğini almış,sarılıyor
Çay bahçelerinde çift kumrular
Alın, sizin olsun tüm mutluluklar
Beni yalnızlığım paklar.

Eymen Özgüven

Alnımda

Sıkılır sıkılır koşarım kitaplığıma
Tutar-çekerim bir kitabı anında.
Yakarım lambaları,dalarım sayfalara
Tutar-çekerim bir cümleyi anında.
Doğuştan "şair" yazmaz ya alnımda.

Eymen Özgüven

Altı-üstü

Alt üstü bilmez ,
Üst altı,
Karışmış birbirine
Çırakla üstadı

Üst alttan yakınıır
Alt üstten,
N'cedir derttir bu,
Gelir memleketten.

Eymen Özgüven

Amour

ozanlar
yıllar yılı onu yazdılar
oysa tek şeydi aşk
var olanda var olamamak.

Eymen Özgüven

Amour parfume a l'orange

Bodur gövdeli alıların
Ardından ıktı,
Portakal kokulu aşkımız
Bugün yine çok şıktı.

Eymen Özgüven

Anca

Çatlayıp patlayıp çekil odana,
Ört kapını bürün karanlığa.
Ağaç kadar sessiz olsun dilin,
Hedefler koy kendine,çalıssın elin
Anca böyle dağılır kederin.

Eymen Özgüven

Anlamazsın

Tutuştururum anlamazsın .
Cihanda benim gibi sevdalı bulamazsın.
Ben seni sen daha sevmezken kendini
Severim, Belki kırarım belki kırarsın,
Ne ara tutuşur ellerimiz anlamazsın.

Ben asırlara yenik dūřerim
Sen yarım asırlık bir çiçek olursun
Giderek silik bir hatıraıa dōner yūzūm
Belki āđlarsın belki āđlamazsın
Bulařırken eline anılarımdaki siyanūr.
Ne ara seneler geçti anlamaz,
Tutuştuğunla kalırsın...

Eymen Ŗzgūven

Annem

Alem kadın şu annem
Dokununca yüreğine güler hemen.
Ne kadar sıkarsan sık canını
Der,“ sofra hazır gel Eymen ! ”

Eymen Özgüven

Ansızın

koparıp zincirlerimi
Desem ki kapındayım
Ne yapabilirsin ki.

Eymen Özgüven

Apporte par le systeme

Ötesi berisi yok
Yaydan çıktı artık ok
Bir,iki,üç demeye kalmadan
Cahil oldu tok.

Eymen Özgüven

Arayış

Bir ülkeyi arıyorum
Düşünceler üstünde düşünceler
Bir ülkeyi arıyorum
Kırılan garip üstüne çöken eller.

Bir ülkeyi arıyorum
Herkes Seven,sevilen
Bir ülkeyi arıyorum, öyle ki
Az söylenip çok yol gidilen.

Eymen Özgüven

Arzu

Gençliğin Nev- baharında
Zamansız kalkıyor gönül içi vapurları
Sığ limanlardan.
Varamadan tadına yaşamanın
Hüzün bataklığına batıyorum ufaktan .

Âfaktan sökerken bir ince şafak
Yoksul çocuklar büyütüyorum içimde ,
Pa...Ta...Pa...Ta...Pa...Ta...
Bana öyle bakma
Kapanmadan iskele
Atlamak arzusu uyanıyor içimde.

Eymen Özgüven

Aşka dair

Aşkın lisarı başkadır
Aniden konuverir benliğe,
Akı kara yapar karayı ak
Sevmesini bilenedir hak.

Sıkboğaz etme kaçır
Yudumlamasını bilen yaşar,
Aşkın lisarı başkadır
Beşer yolundan şaşar.

Eymen Özgüven

Ata sözü

Çalış, çalış, çalış...
Herkesten
Biraz daha fazla çalış.
Zaten ne diyor Atan
"Türk; Güven,öğün, çalış,
Eymen Özgüven

Avvertimento

Sigara,Cigara
Bilmem ne var bunda
Zehir,Zehir
İçme yoldaş
Bakma tadına

Eymen Özgüven

Babam

sıkılırsa canım arabadan
Tutardı toparımı babam.
Büyüyünce anladım,
Asıl direkmiş babam.

Eymen Özgüven

Bakmayın

Bakmayın üstten konuştuğuma
Bende sizin gibiyim
Bir anacık Bir odacık Bir yatacık
Yetmez yorgan,Ayak hep açık.

Bakmayın böyle
Hanım hanımcık durduğuma
Konuşmayalım azıcık
Ağzım hoop açık.

Eymen Özgüven

Bana dair

Şiirler yazarım bardaklar dolusu tavşan kanı eşliğinde
Memleketlimle kahvehane köşelerinde,
Katıksız severim tavşan kanını da sevdiğimi de.
Yanarım ülkem gibi,Ülkümdür mutlak sevgi,
Emelim sunabilmektir insanlığa halkımın en saf rengini.

Kitaplar okurum yeni çıkmış hevesiyle,
Dolar kitaplığım yeni çıkanlarla sene sene.
Derim herkese her yerde ;
Güzeldir hayat satır arasını okumasını bilenlere.

Sahneden aldığım zevki almam hiçbir yerden
Bulurum biletleri hep en önden.
Söylemiş olayım, yatağımı sıcak tutan madamlar da
Hep o piyeslerden

Eymen Özgüven

Bank

Oturmuşuz bir banka,izliyoruz Şehr-i Mukaddes'i
Karşımızda bütün ihtişamıyla Beylerbeyi.
Üç martı,üç dost olmalılar,üstümüzden uçuyorlar,
Bunlar mutlak aşk sevda hüzün olmalılar.

Ellerimizde birer şişe
Söylüyoruz malum şarkıyı pürneşe.
Burnumuzda tütüyor memleket
Boğaz kıyısında oturuyoruz bir bankta
Salih,ben ve İsmet.

Hava alabildiğine soğuk,
Gündemimizde hürriyet,
Mutluyuz,bitmiş esaret.

Eymen Özgüven

Bazen

Ellerin ceplerinde
Yürümeli bazen bir sokağı
Vitrinleri seyretmeli uzun uzun
Yavaşlatarak adımlarını
Çıkarmalı şehrin tadını.

Bazen
Oturup bir sahil meyhanesinde
Rakı balık mezeye doymalı
İnsan kuş değildir kardeşim
Betonarmeye tıklmamalı.

Eymen Özgüven

Beceremedik

Yıldızlar kaydı birer birer
Düşlerimizin düş olduğu günlerden
Bir mutluluk Bir sevinç Bir neşe ki
Yedi bitirdi bizi düşlemekten.
Çizilmemiş hudutlarında yalnızlığımızın
Yorulduk beklemekten.

Beceremedik yaşamayı
Bir acı Bir Hüzün
Bir karanlık kaldı ellerimizde
Düşlerimizin düş olduğu günlerden.

Eymen Özgüven

Bedel

İki kadeh iki meze
Bedel mi mehtapta sana değmeye ,
Çekti çekeli ağlarını neşe kaptan
Hasretim taze tenine.

Eymen Özgüven

Belki

Bir anam yedi beni
Birde senin kara sevdan
Gel desem gelsen keşke
Düşer gibi damdan.

Oysa sen ağzında sakız,patlatıyorsun
Cazdan poptan vazgeçmiyorsun
Belki biraz alaturkayım da sevgilim
Ondan sevmiyorsun.

Eymen Özgüven

Belkide

Yasaklarlar mı yasaklarlar
Okutmazlar şiirlerimi
Belki de günün birinde
Yalancı mahmuda çıkar adım
işte ben o vakit
Doğru yolda olduğumu anlarım.

Eymen Özgüven

Belkide

Gerçekleri duymayı
İstemeyiz hiçbirimiz
Belki de bu yüzden
Her zaman her yerde
Hep aşk deriz.

Eymen Özgüven

Beşer

Doğru insan yoktur
Hangi insan doğrudur ?
Zaten beşer dediğin
Şeytanın kış donudur.

Günde beş defa
Ters giyer
Sallar sallar
Durur

Eymen Özgüven

Bikkın

Eskiyle yatar
Eskiyle kalkarım
Biraz ağır döner plak
Dağa taşa çatarım.

Görmesin gözüm güzeli
Yolumdan şaşarım
Biri dönüp baksa
Şaşarım.

Eymen Özgüven

Bırak

Cebin sıfır
Gönlün milyon olsun
İçme içir yeme yedir
Beyler sofrasında sözün olsun.

El kızına bakma
Gözün karında olsun
Bırak tek üzüntün
Kovulmak olsun.

Eymen Özgüven

Bırak !

Kitapların gölgesinden sıyrılıp
Seyredal bulutları
Battı batacak gün
Az aç şu saçlarını

Bırak kıvrır kıvrır
Dökülsünler belinden aşağı
Az bak kendine kızım
Bırak bahane bulmayı.

Eymen Özgüven

Bilmece

Kapalı kutu
Kaşıkla oy onu
Tut kat aşureye
Doya doya ye onu.

Eymen Özgüven

Bilmem

Bütün
kara parçalarında
ikiye bölünür sevdâ.

Bilmem
Bende öyle değil
Bende başka.

Eymen Özgüven

Bir çift kırmızı bot

Bir çift kırmızı bot
Dönüşmez saksıya .
Çıkar onu kafandan ,
Şaksı kafalı olma .

At defterleri denize
Boğulsun sevdan ümidinle.
Gözyaşı dökmeye
Değmez bu devirde kimseye.

Eymen Özgüven

Bir sabah smyrnada

bir sabah seni düşündüm,
deniz henüz uyanmamıştı
martılar da susmuştu —
yalnızca içimde bir kıpırtı vardı,
izmir kadar mavi,
izmir kadar derin.

sen yoksun dedim,
ama her şey sende başlıyor.
pasaport'ta bir çay bardağında izsin,
karşıyaka iskelesinde bekleyen zaman,
saat kulesinin gölgesinde uzayan hasret.

bir bankta otururken
adını geçirdim içimden
rüzgâr anlamış olacak ki
kokunu taşıdı saçlarıma,
bir an,
bir anlığına sen sandım
denize vuran ışığı.

izmir susuyordu,
ama ben konuştum içimden —
“bir şehir bu kadar benzeyebilir mi birine?”
diye sordum
ve sonra
kendi kendime cevap oldum:
sen, izmir gibi bir şeysin.
hem gidilesi,
hem kalınası.

Eymen Özgüven

Bir tutam

Bir tutam senden
İçin için yanıyor ellerim.
Öldüğüm gündür
Olduğun gün ellerin.

Eymen Özgüven

Birdenbire

Biraz ay biraz simit
Bugün kendine koyma limit.
Gez-Dolaş-Öğren
Öğlen olana dek gönlünce eğlen.

Bakıp akreple yelkovana
Aldanma zamana.
Zaman bir suysa
Akabilir anında.

Eymen Özgüven

Birileri

Biri vardır evden çıkan
Biri vardır eve giren
Biri daha vardır,
Seni bana getiren,
Beni sana götüren..

Eymen Özgüven

Bitmeyen Ağustos

Bir güvercin takla atarak geçti.
Bir 45'lik önümden hızla geçti.
Daha dün doğan bebekler bugün ölüme gitti.
Eski filinta Erdal abi derdi nedir bilinmez
Bir yüzlüğü kafaya tekte dikti.
Onu görünce aklar düşmüş yüreğimde
Ne aşklar ne sevdalar yitti.
Şu ağustos denen illet de bir gitmek bilmedi.

Eymen Özgüven

Bitti

Defterleri,kalemleri
Günleri,ayları,yılları
Ömürleri tükettik Ömürleri.
Gırla söyledik yalan
Yetti,yetmedi,yetti tamam..

Eymen Özgüven

Boire

Dolacağım kadar dolmuşum
şışe bana bakar ben şışeye
İstemem dostu arkadaşı
Gerek yok fazla kişiye.

Eymen Özgüven

Borçlara dair

Üçü beşi hesaplarken
Olacağız yakında eldekinden
O kadar diyoruz borca battık diye
Dikkat edelim madem

Eymen Özgüven

Boşver

Biri gider eksik kalırsın
Biri gider kalakalırsın
Çölde yatsan erimez kalbin
Yandıkça yanarsın.

Eş,Dost,Akraba
Boştur tesellisi
Aman boşver canım
Elini sallasan ellisi.

Eymen Özgüven

Böyle Böyle

Akşam inince
Mahpushaneye
ya sizarsın
ya yazar.

Böyle
Diner acın
Azar azar.

Eymen Özgüven

Bu

ihtiyaç olduğunda arazi,
Lazım değilse lisani-ı terazi,
Tanıdık mı geldi,
Evet-Doğru bu bizim Niyazi.

Eymen Özgüven

Bugün

Bugün karşılaştık seninkiyle
Ayak üstü sohbet ettik şöyle.
Duydum,bir çocuğun olmuş,
Yazın orada kışın buradaymışsınız,
Değmezmiş ayakların soğuk suya,
Üzuldüm mü sanırsın,üzülmedim,
Ne mutludur bana.

Eymen Özgüven

Canice !

Uzanıverse bedenim taş kaldırımlara
Boydan boya.
Kargalar yese leşimi.
Aç köpekler kovalasa onları
Benim naaşımın Üstünden.
Onlarda lime lime etseler beni ,
Kemirseler etimi .

Onlar gittikten
Bir kaç saat sonra
Tasadüfen bir avcı bulsa
Şu güneşin altında kokmuş
Bedenimi.

inanırmısınız bilmem,
En güzel ölüm olur bu
Benim için.

Eymen Özgüven

Celebre impersonnel

Günaşırı yıkanırdı
Mütemadiyen ağlardı
Gülümseseydi aptalın teki
Onun için yine kardı.

Eymen Özgüven

Ceset

Hangi kıyıya çıksam
Tanımıydı ölümün aşk
Cesedimde köpek dişleri
Kapandı kapak.

Eymen Özgüven

C'est logique

Politika molitika anlamam,
Gençliğim var
Mapus damlarında kalamam.
Israr etme ağabey
Ben kurtlara yem olamam.

Eymen Özgüven

Chomage

yürüyorum ıssızlığın dibinden
Ne koşan var yanıma
Ne de tutan var elimden.
Öyle bir ıssızlıktayım ki
Nasıl anlatsam bilmem
Hani çıt dese dal
Düşerim hemen

Eymen Özgüven

Cigara

Kapatıyorum pencereleri,
Açıyorum ranzayı,
Dertli dertli alıyor Neşat baba
Külleniyorsun cigaramın dumanında.

Yarım kalmış şiirlerle dolu masam,
Günün bu saatinde
Uykuya dalmış dost düşman.
Bir cigara daha, Bir cigara daha...
Ne olur bu gece uyumasam

Eymen Özgüven

Ciao Estate

Ak göğüs,ak gerdan açılmış
İpek basma don,Fistan atılmış
Anlaşıldı arkadaş
Yaza ayak basılmış.
Kurtaralım bari gençliği
Giden hayırsızmış.

Eymen Özgüven

Cüzdán

Cüzdánımda sıfır dolar
Enflasyon tavan kardeşlik
Böyle giderse nah dolar.

Eymen Özgüven

Çağrı

Ayrı gayrı olmasın
Elemli kederli kalmasın
Gelin oturalım tek sofraya
Kardeşliğimize dokunulmasın.

Eymen Özgüven

Çaredöver

Günleri yazdı,
Döşedi ton ton satırları.
Bir güvercin, yuva yaptı gönlünde,
Düştüğünde sabır tohumları çaredöverden
Böyle bir yazdı yine.

Eymen Özgüven

Çıkan sene adına

Ekini tayını bol seneydi
Ağalar paşalar iyi semirdi
Ayşe,Mehmet,Fatma...ırgattı
Kit kanaat geçinmeyi öğrendi.

Eymen Özgüven

Çırılçıplak

çocuk
seyreder yıldızları
oysa bekler köşede kıyafetleri
ıssız yalnızlıkları.

Eymen Özgüven

Çizgiler

Her ayrılık bir başlangıçtır
Her başlangıçta bir ayrılık
Dünya dediğin değildir
sevmeyle barışık.
Alnımıza bak alnımıza
Hep bunları düşünmekten oldu kırıışık.

Eymen Özgüven

Da una giornata ubriaca

Kararmış havalar
Kim konuşur beni,kulağım çınlar.
Elimde votkam sığınmışım gölgesine
Yaşasın ardıçlar.

Eymen Özgüven

Daima

Tutamazken elini zamanın
Daima sessizdir vedalar.
Vedalar da olmasa,şu hayatın
Yemede yanında yat ..

Eymen Özgüven

Dalga

Uzayan hükmün ötesinde
Kalkan vapurum Beşiktaş'tan,
Hitler amca değilim ki ben
Olsun yüreğim taştan.

Eymen Özgüven

Davamız

24 bin emekçi
24 bin göz
24 bin el
Aktılar sokaklara sel sel
Ekmek 10 TL - yakında 100 TL-
Domatı momatı ateşten paha
iyi yaptınız kardeşim
iyi yaptınız ! döküldünüz sokaklara

Eymen Özgüven

Dayanamam

Kaç bin şiir yazsam
Kaç bin teli koparsam
Kifayetsiz kalır kelimeler
Siyah zülfüne bir gün bakmasam.

Neşter,Bıçak
Kaşla göz arası akşam.
Hasretin düştü gönlüme,
Dayanamam şiir yazmasam

Eymen Özgüven

De La Nature

Çiçek koydu virgölü
Ârı aldı poleni kovana yürüdü,
Attı eşikten adımını,,
Vardı huzuruna kraliçenin,
Kraliçenin yüzü güldü.

Eymen Özgüven

Dedeme

Küstük seninle
Barışmak isterdim
Yeniktim gururuma
Affet söyleyemedim.

Yemyeşil gözlerin
Ve sonsuzdu sevgin
Affet dedem,Affet
Bilemedim.

Eymen Özgüven

Değil

Burun desen burun değil
Göz desen göz değil
Sevdaşı desen ateşten gömlek
Yaptığı bu ben ben değil.

Değil kardeşim değil
Vallahi değil.

Eymen Özgüven

Değişim

Sen ben olsan
Bende sen
Ne sen seversin beni
Ne de ben

Eymen Özgüven

Değmeden

Kül olup yansam
Yansam tutuşsam hiç aleve değmeden
Çığlık atmasam gülsem
Yanarken hiç aleve değmeden
Zannımca yok olsam
Kaybolsam saniyeler içinde dünyadan
Hiç aleve değmeden,
Acı çekmediğimi zanneden fanilerin içinde
Kimselere yalvarmam
Ne de olsa yanıyorum ben
Hiç aleve değmeden
Hiç aleve değmemişlerin içinde
kendiliğimden.

Eymen Özgüven

Delikanlılıkta

Çocuktum
Om mani padme hum
Çok kitap okudum
Çok defterler doldurdum.

Gençtim
Süleymaniye'de bayram sabahı
Müjganı öpmekten
vazgeçtim

Kabul etmek lazım
Bende az değildim.

Eymen Özgüven

Delirme

Gaipten sesler duyarım
Basar bam telime bam telime,
Titreşir yürek,
Ağlar kandilli hâlime.

Eymen Özgüven

Deniz gezmiş

Yüz metre hızla
Göğüsledi ipini hürriyetin.
Devrimse devrim uğruna
Yeğledi ölümü zincirlere.

Uyandı
Uyutulmasın diye milleti.
Uyumadı uyutmadı diye
Astılar Deniz gezmişimi

Hay ben bunların
Gelmişini geçmişini emi

Eymen Özgüven

Derdim

Bir dert attım kuyuya
Dinleyen dinledi
İt oğlu it memet
Derdim bir idi binledi

Eymen Özgüven

Dernier regard

Ürpererek aydınlandı oda;
Güveler yemiş kitapları
Bomboş kalmış masa,
İlkgençlikten bihaber ranza...
Ağla gözlerim ağla
Yürek dayanmaz buna.

Eymen Özgüven

Dert

Çekip üstüme yorganları
Dalıyorum hülyasına ömrün
Ağaç mavi,Gök yeşil
Dert var dert var
çekilecek değil.

Eymen Özgüven

Des levres au coeur

Aşk,dudakta kaldıkça aşktır
Kalbe indikçe zehir.
Dökülmesin dudaklarından kalbine
Eder seni esir.

Eymen Özgüven

Desertion d'esprit

Derdi bitmez dñnyanın,
Tek sıhhat var elde
O da gitti gider yarın.
kuzu külhanbeyi dolaşır ortada
usun firarı yakın.

Eymen Özgüven

Deux

Birin derdi yok
İkiye bak sen.
İki
Dipsiz mahzen

Eymen Özgüven

Devrim için

Devrim için söyledik türküler
Devrim için buluştuk
Kabardı göğsümüz
Sol yanımızdan vurulduk.

Dur dinlen bilmedik
Tüm engelleri çiğnedik
On beşinde memedi
Zindanlara verdik.

İşkencelerle,
mahkemelerle
Yıldıramadılar bizi
Yürüdük el ele.

Dur durak bilmedik
Ant içtik zafere
On beşinde Ayşeyi
Vermedik ellere.

Eymen Özgüven

Dolayı dolayı

Bir deli attı taşı
Milyonlar kopardı yaygarayı
Böyle dönmez devran
Getirin bağlamayı dolayı dolayı.

Eymen Özgüven

Dopros

Özü sözü bir olmayan ülkemde
Biz bir oldukça iyiyiz .
Seksen üç milyon yoldaş değilsek
Başka neyiz.

Eymen Özgüven

Dörtlüktü

İnsanı yaşat ki
Devlet yaşasın,
Tarihini unutturma ki
payidar olasın.

insanın okudukça insan ,
sen aydınlattıkça maziyi
hükümransın.

Eymen Özgüven

Durum

Ne traktör çalışır ne ırgat
Dilimde tüy bitti kalmadı takat
Toprağın topraklığını kaldı
Sat babam sat.

Eymen  zg ven

Dünya

Bu Dünya,
İki meteliklik Dünya,
Sonunu düşünmedikçe
Bitmez harca harca.

Eymen Özgüven

Dünya hâli

Atsan atılmaz satsan satılmaz
Aç tokun Tok açın halinden anlamaz.
Dünya hâlidir bu
Güçlü ezer güçsüzü
Yem olmadan balık tutulmaz

Eymen Özgüven

Dünya üzerine

Dünya kahpedir yavrum
Kalkarsan düşürür
Düşersen vurur
Dünyada en son
Düşüneceğin şeydir gurur

Dünya kahpedir yavrum
Bir mendilsindir onda sen
Pişmanım dememek için
Yapacağını yap şimdiden.

Eymen Özgüven

Düpedüz

Kafamı koyduğumda
Rahat uyuyorsam
Düpedüz yaşadığımdan
Biraz neşe
Fazlacana hüzün filan.

Eymen Özgüven

Düşerken

Gelmeyegör aklıma
Kopuyor kökünden papatya,
Elinde kestane şekerleri,
Ansızın geliyor abim
Gurbetten yatıya.

Eymen Özgüven

Düşmem

Hayat böyle işte
Bir gün zengin isen
Diğer gün fakir isin !
Bir gün en tepedeyken
Diğer gün en diptesin !
Bunun için asla ama asla
Düşmem ben dememelisin .

Eymen Özgüven

Düşün !

Beş parmağın dördü
Sözde kardeşliğe uzanır
Kalleş yetmişindede kalleştir
Yaptığından geri mi kalır.

Eymen Özgüven

Endişe

Korkuyorum kaybetmekten
Geri dönememekten korkuyorum
Uçup gitmesinden senelerin
Usul usul kaybolmaktan korkuyorum.

Korkuyorum yenik düşmekten
Unutulup tozlanmaktan korkuyorum
Üç kuruşta olsa yatırın
Kaybolmak istemiyorum

Eymen Özgüven

Eski sevgili

Aşkın kapıları mı kilitli
Neden girilmez içeri ?
Esirgemişler benden gülümsemeyi,
Hani nerde o eski sevgili ?

Altın saçlarına aklar düşmüş
Anlamam ne ara bana küsmüş
Yeri yurdu yok artık bende
Bilmem nerelere göçmüş.

Eymen Özgüven

Esmerim

Güneş senindir Ay benim
Hasretin yakar tenimi esmerim
Işıksızımdır ışıksızlar ortasında
Kaçmam gerek karıcım
İnzivatlar kol gezer kapıda

Eymen Özgüven

Evimizin neşesi

Ölmesin diye minicik bedeni
Göçer kuşlar.

Neşe gelir yuvamıza
Görününce damda
İlk göçmen kuşlar.

Eymen Özgüven

Exler

Yanıdayken bilmezsın değerini,
uzaklaşınca biner kıymeti,
Bilmem kimden duyarsın methini,
Senden sonra açılır kısmeti,
Ne yaparsan yap giden sevgiliier
Dönmez geri

Eymen Özgüven

Eylem

Sus

Otur

Konuşma

Diren

Dayatılana ayak uydurma.

Eymen Özgüven

Fıtrat

Etliye sütlüye karışmadan
Göçüp gidelim dünyadan
olur mu öyle şey usta
iyilik yap diye yaratmış
Seni yaradan.

Eymen Özgüven

Filinta

Etmeyiz diye hovardalık
Sanmayın bilmeyiz o bardalık bu bardalık.
Bakmayın böyle durduğumuza
kaç kadınlar geçti elimizden satılık.
Tabi o zaman filintaydık.

Eymen Özgüven

Fotoğraf

Peynir ,Ekmek,Tuz
Tarla ortasında soframız,yiyiyoruz
Yanıbaşımız pınar
Anam dolduruyor testi,ıçıyoruz.

Yakılıp yıkılmamışız
Evdoksia yaşıyor hâla
Beli yeni yeni bükölüyor babamın
O evde oturuyoruz hâla.

Ne de güzel fotoğrafmış
Ne kardeşim düşmüş şehit
Ne Babam olmuş esir
Ne de güzel fotoğrafmış böyle
Yalan olmasın çok etti tesir.

Eymen Özgüven

France

Kilitli kapısından
Dalgın dalgın yürüdüğü sokaklarda
Gelmez hatırına ,
san'at lağımindan, çöplükler
Seine nehrine akmakta.

Eymen Özgüven

Gaile

Şerçe yavrusu yem bekler
İnsan yavrusu et bekler
Çalış anam çalış
Çoluk çocuk evde aç bekler.

Eymen Özgüven

Garp sevdası

Ne İngilizceymiş
Ne Almancaymış
Şiz önce Türkçeyi güzel öğretin
Öğretmen bey bu ne bitmez
Garp sevdasıymış !

Eymen Özgüven

Gazete

Yazmışlar
cacık yapılmaz
Sanki senden adam olmuş
E be kık kaldırmaz.

Eymen Özgüven

Gece gece

Dönüp kıcını yatma
Hatta dönme kıcını
Konuşalım azıcık
Kalmayalım ayrı gayrı.

Gözlerime bakarak dinle
Duvara dönme
Sorunumuz bol sevgilim
Ne dersen de.

Çocuklara olmaz don fanila
Yeni giysiler gerek onlara.
Kömürlükte bitmiş kömürümüz
Kime diyorum kime,Baksana

Eymen Özgüven

Gecenin K r 

Unutulmuşun  tesindeyim
 almıyor telefonlar,kimsesizim.
Kediler,Kediler,Titreyen yapraklar
Titreyen yapraklar gibi titremekteyim
Demir kapı k r pencere,Avluyu seyretmekteyim.

Memleket kokusu ekmeğim
Dokunmadım yemedim
Bereket kalem kağıt getirmiştim
şiir mi yazsam
Hikaye mi bilemedim.

Eymen  zg ven

Gel

Açım,susuzum,sensizim,
Kurumuş yapraklarım,Viraneyim.
Dallarımda salkım salkım hüzün,
Bekletmeden gel
özledim yüzün.

Eymen Özgüven

Gezinti /

Tıpır tıpır iniyorum merdivenleri
Çıkışlar öbür yandan diyor görevli
Şürüyorum ayaklarımı şehirle öteki yüze
Geliyorum şehrin karanlığıyla yüz yüze.

Yenikapı taraflarındayım
Üstüm yüreğimin derinliklerinden ince
Çay bardağından ince belli kızlar gelirdi aklıma
Fi zamanında Yenikapı denince.

Bugün istikamet Üsküdar,
Rayların ezgicileri çalışıyor köşelerde manidar,
Sıkıldım beklemekten,
Demir atın gelmesine de daha on dakika var.

Eymen Özgüven

Gezinti //

Durusu vapuru yarar boğazı
Atarım Eminönü'ne adımımı,
Adım başı çıkar karşıma
Arabın kara çarşafı.

Cağaloğlu'ndan Cevizlibağ'a
Arapça,Farsça dolu dükkanların tabelası
sanki dersin yaşamaz memlekette
Türk,Kürt,Çerkez kısmısı.

Kapalıçarşı'da fiyatlar fahiş
Hepsinin edilmesi gerek afiş
Bari düşse de fiyatlar
Çıksa dolu nümayiş

Eymen Özgüven

Gide gele

Küçüktüm büyüdüm ,
Büyürken küçüldüm .
Gide gele gurbet yollarını
Çocukluğumu öldürdüm.

Eymen Özgüven

Gidiyorum

Gidiyorum,
senden habersiz
Terkediyorum bu akşam
Bu şehri.

Pek umutlanma,
Fazla bir şeyim yok.
Belki bir tutam sen
Bir tutam sevgi.

Eymen Özgüven

Gitti giden

Trenler doğuya gider,
Trenler batıya gider,
Açmış taze gül gitti gider .
Elde var nagelir,yandım anam
Dünya bana dar gelir.

Eymen Özgüven

Gitti giden

Çınar ağacının
Yorgun dallarında kuş akını
Edep erkan bilmez
Başıbozuk takımı.

Yolları kapamış ecel
Gel de ölmeyi becer
Gitti güzelim seneler
Gel de ölümlerden ölüm beğen.

Eymen Özgüven

Godoman

Yandı ağacım
Ağacım yandı
kesildi hasırdan salıncağım
Evim barkım ocağım yandı.

vah vah dostlar,vah vah
Ağacımı godoman kaptı.

Eymen Özgüven

Göğë eriřemedēn

izin vermemişlerse büyümesine
suç ağacın mı ?

Faili meçhul bir cinayet bu
İşlediğı insanlığın.
Göğë eriřemedēn

Eymen Özgüven

Gönlüm

Bir çorak topraktır gönlüm
Bitmez üstünde gül.
müdavimidir kederin
istememez olsun hür..

Gönlüm ezelinden
Dostudur kurdun,kuşun.
Ben böyleysem
Bütün suç onun

Eymen Özgüven

Gurbetçi yatağı

Zordur döşek olmadan yatması,
En iyisi,en iyisi gurbetçi yatağı.
Ne güzeldir üstünde
uçsuz bucaksız hayallere dalması.

Eymen Özgüven

Gün olur

Kadın sever umarsızca
Kuşkusuz adamda öyle
Gün olur alır başını gider kadın
Adam olur şöyle böyle.

Eymen Özgüven

Hâd

Herkes haddini bilmeli
Bilmeyene bildirmeli
Hâd önemli
Önemsiz dememeli

Eymen Özgüven

Hakikat

Ne zaman şiir yazmaya kalksam
Dönüp dolaşıp seni yazdım
Ellerimde kaldı kanı sevdamın,
seneler oldu seneler geçti kurtulamadım.

Eymen Özgüven

Hakir

Hakir görme
her kişiyi
Er kişi yer bitirir
er kişiyi.

Eymen Özgüven

Halı sahada

On-on bir halı sahada
Söndürdüler ciğerimi,
Allahını seven defansa gelsin
Valla severim böyle işi.

Eymen Özgüven

Haliç

Çırpa çırpa kanatları
Ulaştık konstantinapol suları.
Dedem,kardeşim,atam izinden
Attık Haliç'e ilk adımı.

Duyardık sıcak odamızdan
Haliç'in dillere destan balıkçısını,
Söyledik ortaya en babasından,
Yaktı cebimizi yaktı !

Eymen Özgüven

Hani

Hani ne oldu güzel günlere
Hani ne oldu güneşli günlere ?

Bu karanlıkta ne ?
Anlayamadım biz nasıl geldik bu hâle ?

Paramız pul
Emekçimiz köle

Profesörümüz dilenci
Cahilimiz padişah .

Acep bu gidişle ne olacak hâlimiz ?
Hadi hayırlar ola !

Eymen Özgüven

Hapislerde

Az gittim
Uz gittim
Mapus damlarında
Ömür eskittim.

Anam perişan
Yarım delik deşik
Ben derbederim.

Eymen Özgüven

Hatır

Yalın uykusundan uyanan
Değil miydi senin gözlerin ?
Yanlış mı hatırlarım yoksa
Değil miydi o sözler senin ?

Eymen Özgüven

Havai fişek

Kazı kazan vur kazan
patladı patlar kazan
Millet yesin birbirini
Ne atlarsın be sazan !

Eymen Özgüven

Haydarpaşı

Haydarpaşı,Haydarpaşı !
Topladım bavulu,çıkardım Anadol'a.
Dile benden ne dılersen,
Çokolatlar,şekerler getirim sana.

Eymen Özgüven

Hayıf

Top olaydım
Tüfek olaydım
Olaydı da elimde
Bir kurşunda ben sıkaydım.

Zengezur dağlarında
Gence bağlarında
Dalga dalga dalgalanan
Bayrak olaydım

Of of oflayacağıma
Puf puf puflayacağıma
Düşmana bir tokatta
Ben ataydım.

Eymen Özgüven

Hayırlar olsun

Merhabanın yerini almış küfür
Selam sabah bitmiş
Hayırlar olsun inşallah
Gidiş o gidiş.

Eymen Özgüven

Hazırlıkta

Çökmeden gece şehrin üstüne
Hokka hokka düşer bin dize.
Tartar akıl terazim
Dize gelir bir dize.
Bende tutar getiririm size.

Eymen Özgüven

Henüz

Henüz tohum
Öpüşme bilmem sevişme bilmem
Severim
Sevdiğimi de bilmem

Eymen Özgüven

Hep ama hep

umudumu kaybettim
Uzaktır bana aşkın diyarları
Kim dokunsa bana
Hep ama hep,Yarım hikaye.

Vazgeçtim yaşamaktan
on sekizimde,
Kim dalını uzatsa,
hep ama hep,Ucu kalıyor elinde.

Eymen Özgüven

Her 10 Kasımda

Her gecenin sabahı olmaz
Her sabahında bir gecesi.
Sen gittin gideli
Her 10 Kasımda
Bu böyledir bizim için
Atam !

Her 10 Kasımda
Çalındığında o siren
Yaprak gibi titrer
Özleminle
Anadolunun dört bir yanında
Emekli,Emekçi,öğrenci
Bedenler.
Tutamaz gözyaşlarını
Hiç bir neferin.

O gün,
Deniz olmadığı kadar hırçın
Hava olmadığı kadar
Sisli olur.
O gün
Dokuzu beş geçer,
Senden vazgeçemez
Evlatların.

Eymen Özgüven

Her Şeye rağmen

Lisan-ı münasiple
Anlatmak istedim derdimi
Kaat kaat yazdım
Belki milyonlarca satamadım
Ama milyonlarca dert kazandım.

Eymen Özgüven

Herkesin aksine

Yuvarlanarak indim
Hayatın yokuşlarından.
Mapuslara düştüm
Genç yaşımda.
Başımda kara seveda
Bir siyah kelebeğın
Derdine düştüm yıllarca.
Oysa tek beklediğım
Düzgünce sevmekti hayatta.

Eymen Özgüven

Hirbo

Ay ışığında Atilla ilhan
Gardiyanın sesi gelir uzaktan
uykular tutmaz geceleri
Hirbo ne anlar kitaptan !

Eymen Özgüven

Horoz kedi meselesi

Bozuk düzen iflah olmaz
Gönül kapısı çalan bulunmaz
çölde oturan çıkar
Leb-i deryada oturan çıkmaz

Bre dostlar
Nasıl iştir bu
Horozla yatılır
Kediyle yatılmaz.

Eymen Özgüven

Hükümetse1

İpe sapa gelmez bunlar
Mideleri işkembe
Sanırlar halk refah içinde
Ama çektirdikleri işkence.

Apır sapır konuşurlar
Anca sinir bozarlar
Doldurun beyler doldurun
Elbet hesabını sorarlar

Eymen Özgüven

Islık

Eğer olur da dönersen bir gün
Islık çal sevgilim
Çünkü ben bir ıslık kadar
Yakınındayım senin.

Eymen Özgüven

İade-i ziyaret

Yine geldi yaz
Çamın gölgesinde durulmaz
Es dersin esmez
Ter dersin bitmez.

Yaz,yaz
Yine geldi yaz
Demir kapı
Yine açılmaz.

Eymen Özgüven

İçev

Üç yüz kişiydik
Yiyip içip azar idik
Kimimiz yatar
Kimimiz çalışır idik

Güne hasret
Geceyle ahbap idik
Geçilmezdi şebekeden
Kokardı sidik !

Bitti bitecek ceza
Derdik, Bitmezdi
Şükürler olsun tanrım
Bitirdik

Eymen Özgüven

İçim

Pir-i sultan kasvet
Gönlünden beni azat et,
Bir dar-ü volkandır içim
Can evime biat et

Eymen Özgüven

İhtiyaç

Sen Piraye
Ben Nazım
Şimdi bize birde
Şiir lazım.

Eymen Özgüven

İki kıtalı dev

İstanbul bucak bucak
Yaşar içinde milyonlarca ocak
Kozmopolit yapısıyla
Açar her gelene kucak.

Salacak trabzanları aşkla bakar kız Kulesi'ne
Karaköy'den bir dev yükselir Galata,
Frenk kadınları salınır nazlı nazlı moda da,
Her daim duyarsın tarihin sesini Yerebatan Sarnıcı'nda.
Sen yalnız sanarken kendini küçücük dünyanda
Renk gelir dünyana Balat sokaklarında,,
Dinmez hüznler çöker içine Kabataş'tan açılınca

Eminönü'nden bakarken Galata'ya
Hazarfen ollup uçmak istersin,
Göksu vapuru atarken çımasını kız kulesine
Tepesine çıkıp " Ben geldim İstanbul" demek istersin,
Ordu Caddesi'nde gezerken kış kış kabarır iştahın
Yemek istersin
Cebinde her daim paran olmalı bu şehirde
Yoksa,Ayvayı yersin.

Eymen Özgüven

İnceden Çökünce Gece

inceden çökünce gece
Vuruyor karanlık
Bu şehrin kirli yüzünü.
Kırılıyor zincirleri
Menhuselerin .
Dolup taşıyor meyler
Onlardan dertlerine
Bir deva-i şafi neşd edenlerin
Günden kalanlarıyla.

Bu ahrak ve ahşefler ordusunun
Günahkarlar sofrasında
Geçtikçe bir bir aşire-i dakikalar,
Sahte aşklar kitabından
Yine bölük pörçük kesitler okuyor
Avarız-ı müktesebeler
Tüm ademetleriyle
Onların müheffef vücutlarına.

Yitip gidiyor gençlikleri
Onların suinazarlarının önünde
Farkında olmadan
Kaderine boyun eğmiş
Sanemlerin ve hisanların.

Kimi 20'sinde kimi de daha 18'inde
Bilirim,istemezler meze olmak
Her gece
Ne idüğü belirsiz çilingirlere.
An-asl ab-yari-i himmet eylense
Bu nadide benefşelere
Ne kösemle,ne valide sultanlar
Çıkar belki de.

Eymen Özgüven

İncontrare

Baktım baktım görmedin
El ettim yüz çevirip el etmedin,
Sıpsıcak yüzünde saklıyken düşlerim
Beni el belledin,
Alacağın olsun, Bitirdim !

Eymen Özgüven

İnsanlar için

Beşeroğlu beşer İte
Değmez biçmek Paha
İki kelam etme fazladan
Patlar pahalıya.

Eymen Özgüven

İnstabilite

Bir çiçek kadar narin
Su kadar gergin
Akdeniz kadar derin
Karadeniz kadar hırçınım

Biraz da
Cehennemden uzakta
Ateşlerin arasında
Cennete yakın..

Eymen Özgüven

İskele

|

Oynaşır mahremiyetsizce dalgalar,
saatlerden sekize on var,
şehir uykuda , ben yoldayım,
Elimde ekmegim,suyum ve çorbam.,
Bana sorarsanız çok bahtiyarım.

||

Pruvada
sabah sabah deli esiyor poyraz,
çekiyorum gocuğumu en uç noktaya
Tanrım! Bu ne büyük haz !

Eymen Özgüven

İskele //

Çekilmiş üstüne tül den bir perde
Âfakında görünmez olmuş binlerce çehre
Öyle bir karanlık ki bu
Giderek artıyor semtten semte.

Belli belirsiz sallanıyor takaları
Beşer-i mahlukatın sular üzerinde,
Ne o gelinlik mi giymiş çamlıca gece gece !
Bir suskunluk ki ilan etmiş hükmünü
Allah Allah Marmara'ya ne olmuş böyle .

Bu sükut-u hayalin içinde
Bir adam,oturmuş iskeleye
Başı dikili göklere - işi zor-
Ne kendini atabilir bu sulara
Ne de dönebilir evine.

Eymen Özgüven

İşçi alayı

Solgun çehreleriyle
Dönerler her gün işten
Domates,Ekmek,Peynir
Pul pul dökülür gün üstlerinden

Bakımsız erkekler sürüsü
Memnun değiller hiçbir yerlerinden
Sararmış benzleri
Belli,Fazla tütünden.

Gelin ulan gelin
Öpeyim o gözlerinizden
Emekçi ellerinizden. .

Eymen Özgüven

İçim

Yaşar yaşar yazarım
Yazar yazar yaşarım,
Yazarsam insan
Yazmazsam ulsuz kalırım.

Benim içimde
Ne zormuş be !

Eymen Özgüven

İtiraf

Kimler geldi
Kimler geçti ömrümden
Kaçının alnı pak çıktım içinden
Yalnız sana yenildim,
Sende düştü maskem.

Eymen Özgüven

İzin

İndi sürgüler,kilitlendi kapım
şimdi kendimle baş başayım
yorulmuş beden,şarkısını söyler ayrılığın
Hüküm giymişiz yola çıkacağız yarın.

Eymen Özgüven

J'ai dit

sevseler dedim
Gelseler dedim
Dinleseler dedim
Dinletemedim.

Eymen Özgüven

Je

Haksızlıklar aldığım
Can pazarından
Doğruya gitmek isterim
ben.

Dikenli olsa da yürüdüğüm yol
Bildiğime inanır
Bildiğimi söylerim
ben

Eymen Özgüven

Je demande

Temiz değiliz hiçbirimiz,
Sorarım sizlere
Hiç yanaştı mı sevmeye
Birimiz ?

Eymen Özgüven

Juste des rimes

Fazla geldi aşım
Genç yaşta çok ağrıdı başım.
Kendimi bildim bileli
Kurumaz oldu yaşım.

Eymen Özgüven

Kadınlar

Şair kadınlar
Resam kadınlar
Dokumacı kadınlar
Ne kadınlar tanıdım,
Ne kadınlar! Sağ olsunlar,
varlıklarıyla yokluklarını aratmadılar.

Eymen Özgüven

Kahramanmaraş'a

Maraş, Kahramanmaraş
Birikir gözümde yaş
Minicik bebelerin
Bekler kucakta aş

Edilse seferberlik
Kaldırılmaz enkazın
Karakışta yollar keser
Gözü aç haydutların

Maraş, Kahramanmaraş
Bırak yanına varayım
Maraş, Kahramanmaraş
Bekle kozan yolundayım

Eymen Özgüven

Kaldırış

Sabah saat beş,oda leş
Tak...Tak...Tak...
Hadi yavrum kalk.

Bir an evvel git ayak yoluna
Tara saçlarını arkaya.
Tak...Tak...Tak
Hadi yavrum kalk ,saat kaç oldu bak '

Eymen Özgüven

Kar

Bir gün açtım ki çamı
karla kaplanmış İstanbul.
Dedim ah o eski günleri
Arada bul.

Eymen  zg ven

Kararlılık

Bugün varım
Yarın yine olacağım.
Bırakın tükürsünler yüzüme.
Bugün yazdım
Yarın yine yazacağım.

Eymen Özgüven

Kardeşim

Sinek gibisin kardeşim sinek
Kimin kanı temizse emiyorsun
Arı gibisin kardeşim arı
Kim kastetse canına sokuyorsun.

Çocuk gibisin
kardeşim Çocuk
Değilse vazife,Aydınlatmak
Ne diye okuyorsun.

Eymen Özgüven

Karşılaşma

Hüzün yüzün
Aynı şey iki gözüm
Düşmeyiver önüme
orda biter sözüm.

Eymen Özgüven

Kartal-bölböl meselesi

Kartal bölböle döndü
Bölböl kartala
Pahalıydı pabuç
Yaşanacak yıllar vardı daha.

Eymen Özgüven

Kedi

Yalanır kedi
Haberî yokmuşcasına
Koysalar önüne eti
Yer bitirir dakkasına

Akıllı hayvan kedi
İnsan benzemek ister başkasına
Oysa kedi öyle mi
Okşasan yeter ona.

Eymen Özgüven

Kefen

cepsiz kefen
cepli kefen görmedim
parasıyla yaşar insan
paralı, insan görmedim

Eymen Özgüven

Kendime giden yol

Sessizliğin eşiğinde durdum,
Kendi sesimi duymak ister gibi.
Kalabalıklardan geri savrulduum,
Bir ıssızlık seçtim, deli gibi.

Gökyüzüyle konuştum bir gece,
Yıldızlardan öğrendim sabrı.
Ay, içimdeki karanlığa perde,
Gözyaşımnda yıkandı her anı.

Toprak gibi sustum yıllarca,
Kök saldım kırılmış anılara.
Bir tomurcuk gibi açtım sonra,
Kendime vardım, usulca...

Eymen Özgüven

Kırık saz

Bir kırık saz bıraktın bana
Akordu kaçmış dünyanın içinde
Yapayalnız,Bomboş dolanıyorum
Tadım tuzum kaçmış halde.

Ne gelenim var ne gidenim
Türkü türkü çalınıyorsun dilimde
Haberin olsun gitmedin,Gidemedin
Hâla duruyorsun içimde.

Eymen Özgüven

Kısa

Tanıdık bir melodi çalınır
Kulağıma
Ve ben seni hatırlarım....

Eymen Özgüven

Kısa mesaj

Ne iyi ettiler de
Buldular şu mesajı
Mektup gelmez
Postacı söylenmez.

Ne iyi ettiler de
Buldular şu mesajı
Büyük küçük
Küçük büyük bilmez.

Eymen Özgüven

Kıssadan Hisse

Leyla'ya sormuşlar
Mecnun'un nerede diye,
Demiş Bağdat'ta.

Mecnun'a sormuşlar
Leylan nerede diye,
Demiş,Nerede ararsam orada.

(Bizimkaside o hesap)

Eymen Özgüven

Kış mı geldi

Havalarda güzeldi ,
Ne oldu bu insanlara böyle ?
Hepsinin suratı bir karış ,
Hepsi ayrı bir telaşe içinde.
Yoksacığım kış mı geldi semtime ?

Eymen Özgüven

Kızıma

Yan odamdasin,
Ufacıksın-tefecıksın.
Korkma güzel kızım
Çekmedikçe toprak babanı
Şevileceksin .

Eymen Özgüven

Kim söylemiş

Kim söylemiş yaşamanın hatırlamak olduğunu ,
Yaşamak unutmaktır,
Unutabildiği müddetçe yaşar insan,
Yar yanağından gayrısını unutmak olmasa
Nasıl yaşar insan .

Eymen Özgüven

Kimileri

Hepimiz aynı filmdeyiz
Ne geçerse geçsin başımızdan
Hep aynı karakteriz.
Kimimiz doruklarında sevdanın
Kimimiz keriz !

Eymen Özgüven

Kokkina

ας μεθύσουμε
ας κάνουμε έρωτα στα νησιά
Αφήστε το στήθος μας να συγκρουστεί γενναία
Ας πέσουμε στη φωτιά της αγάπης.

Ας τελειώσουμε το ούζο
Αφήστε το πουκάμισό σας να ξεκολλήσει,
βγάλε το πουκάμισό σου
Μην το αφήνεις στη μέση.

Έλεος και έλα
κόρη του Έλληνα
Ελάτε να τα βάψετε
τα μάγουλά σου είναι κόκκινα

//

as methýsouse
as kánoume érota sta nisiá
Afíste to stíthos mas na synkrousteí gennaía
As pésouse sti fotiá tis agápis.

As teleiósouse to óuzo
Afíste to poukámisó sas na xekollísei,
vgále to poukámisó sou
Mín to afíneis sti mési.

Έλεος και έλα
κόρι του Έλλινα
Ελάτε να τα νάψετε
τα μάγουλά σου είναι κόκκινα

Eymen Özgüven

Koltuk sevdası

Ecdad bilmez
Rükunun yanından geçmez
Dert nedir desen
Derdini bilmez,
Kazık çakmış koltuğa
Haddini bilmez.

Eymen Özgüven

Komşularım

Çatısı,kiremiti,sıvası döküldü
Önce küçük bey ayrıldı evden
Amerikanlara okumaya gitti küçük kız
Büyük kızı everdiler eveli sene
İki ihtiyarcık,komşularım
Ne ben giderim ne onlar gelir ziyarete.

Eymen Özgüven

Koparma

Papatyada değil suç
Suç herifte
Başlasana koparmaya
Sevmiyor diye.

Eymen Özgüven

Kovuk

Günlerim geçer bir kovukta ;
Gider dostlar gelir dostlar
zaman meftumunun peşisıra.
Muhabbetim boldur okulda,işte,sokakta...
Tıraşımı olmuşum,üstümde keten giysiler,
özgürlüğüm elimde,
Ben daha ne olsun isterim ,
cennet düşmüş önüme.

Eymen Özgüven

Koyun kardeş

Ayakları bağlanmış,son çırpınışlarında !
Görüyorum,
Geçiyor şimdi gözlerinden birer birer
Dağlarının yemyeşil otlakları,
Belki de diyor kendi kendine
Daha dün doğmadım mı ?

Ah koyun kardeş
Sen (doğalı) çok oldu !
Eğer bilseydin daha doğarken öldüğünü
Boyun eğer yazgına,
Sen indirirdin kafana İbrahim'in süngüsünü !

Sana böyle bakıyorum diye de sanma
Ben caniyim
Aksine ben senden de muzdaribim
Emin ol Allah'ın emri olmasa
Ben seni ,O gözlerinden geçen otlaklarda,
Kendim gezdiririm !

Eymen Özgüven

Körebe

Sen saklandın ,
o saklandı,
Sonunda
Körebe kazandı.

Eymen Özgüven

Kuytu köşelerde

Yıkılmaz surlarımı yıktılar,
Girdiler ta içime, iliklerime kadar sokuldular.
Akan kanıma aldirmeden
İndirdiler talihin kör kırbacını benliğime,
Kuytu köşelerde bıraktılar beni,
Döndüm deliye.

Eymen Özgüven

Küçük öykü

Arkadaştan öte sevdalar vardır
Bir gün de ne haller allır
İstemsizce kavuştuğunda eller
Güller açar adamın yüzünde
Kadın yokum ben diyince
Kapatır defteri
Borçlu kalmiyim diye

Eymen Özgüven

Küçürek tavsiye

Vurma ,Kırma,Sövme
Memur beyin ellerinde yazgın
Azgın çöllerde seraplar arama
Bunları kendine sen yaptın.

Doymasan da doydum de
Az konuş fazlasını söyleme
Memur beyin ellerinde yazgın
Yaptıysam yaptım de.

Eymen Özgüven

Lavage des yeux

Caddelerden geçiyorum
Islık tutturmuş yürüyorum
Nefesimde nefsimde tabii
Kalbin aynasını kırmaya gidiyorum.

Eymen zgven

Le ressentiment avec la poesie

Virgöl koyarsın alınır
Nokta koyarsın darılır
İhtiyatlı birkaç adım git sen ona
Hemen sana sarılır.

Eymen Özgüven

Leb

Ağarmadan tan
koyarlardı cebime leblebi,
Sarıkız buzağılamadan
Çekerdi leb lebi

Eymen Özgüven

Leyla

Leyla etti beni candan ,
Anlamaz kimse beni etsem de arz-ı endam .

Bukle bukle saçlarına verdim bin cihan,
çık içimden Leyla ! daha fazlasını yapamam !

Eymen Özgüven

Lonely

Dehşet günden kurtuldum
Taradım saçlarımı geriye
Taktım takıştırdım,söz geçiremedim
solumdaki serseriye.

Bekledim saatler boyu
Garlar önünde.
Sevmek,sevilme
Ne güzel şeymiş be !

Eymen Özgüven

Mapusta

Gözlerin görüyor mu,dal gitsin kitaplara,
Açık mı dilin,konuş gitsin ortamda,
Aç bırakma kendini,ye kararınca,
Başka türlü delirir insan mapusta.

Eymen Özgüven

Marmaris

Deniz arşaf
Üstünde tekneler
Dibe dalacakmış küçük hanım
Yok daha neler.

Eymen Özgüven

Meçhul

Sevme diyorsun,sevmem
Ama elde değil sevmemek
Öyle ısıtıyorsun ki içimi
Kömüre,oduna ne gerek.

Durup dururken
Bakışınla harlıyorsun beni
Kaybolmak istiyorum gözlerinde
Meçhul sevgili.

Eymen Özgüven

Medeniyet'e

Bir kılçığı ayıklar gibi
Usul usul ayıklayacaksın çevreni.
Değiştirecek kılığını - kıyafetini
Çevireceksin medeniyet'e dümeni.
Zaten sonra gelecek gerisi.

Eymen Özgüven

Mektup /

Mangal yürekli delikanlılar
Kaderin cilvesi zanlılar.
Zapturapt altında
Dörtnala koşturuyorlar.

Harmanım diyor biri
İki gündür içmemiş,
Mektubum geldi diyor
Diğeri,ağzı kulaklarında.

Geçen gün öğrendim
Kış erken bastırmış smryna'ya.
Yakacak odunun kalmamış.
Maltape,Maltepe zindan bana.

Eymen Özgüven

Mektup //

Yirminci paket
Dört yüzüncü dal söndü mazgalda
Ali beyin keyfi yerinde yatar ranzada
Reşit çavuş dikilmiş gözleri tavanlarda
Akli kim bilir hangi savaşıta

Domdom hazırlar çayı
Tek gözü televizyonda
Senin anlayacağın
Eli işte gözü oynasıta.

Bana gelirsek - gelmeyelim-
Yirminci paket
Dört yüzüncü dal söndü mazgalda
Gel gelelim bak sen şu işe
Kimin umurunda.

Eymen Özgüven

Mere

Anne
Gelişi baldan tatlı
Gidişi
Zehirden acı.

Eymen Özgüven

Mesel

Yaşayacaksın alabildiğine yaşayacaksın
Verebildiğine değil !
Verdiğin kadar alacaksın yaşamaktan.
Mesel arıdan bal, kuştan yuva yapmayı öğreneceksin,
Elinden gitti diye çok şeyler üzülmeyeceksin.

Yaşadığın müddet çalışacak- çabalayacak
Verdiğin kadar alacaksın yaşamaktan.
Mesel gülerken evladın küçücük bir toptan
Mutlu olacaksın alın terinle yaşamaktan.

Hayat bu ya düştün diyelim hapse
Öyle bakmayacaksın tellere,
Yakmadan ağıt eski günlere
Yazacaksın sahife sahife.
Mesel, yapacaksın bir yudum çaydan bin roman
Bak gör nasıl geçecek zaman.

Eymen Özgüven

Meyhane

Yorulduğum diyorsun,
Gel - otur yanıma,
Mırıldanalım şarkılar,
Kaldıralım kadehler ,
Mutlu günler adına.

Unut evmiş terkedilmekmiş...
Bırak bunları kadirim !
Çalsın sazlar oynasın kızlar,
Bari bir geceliğine eğlenelim.

Eymen Özgüven

Mezarı başında

İki asmanın gölgesinde
Yatıyorsun upuzun
Uyduruktan kapkara bir tabela
Uydurmuşlar sana
En güzel döneminde ömrünün
Şekerliyorsun.

Savarak
Başımdan sinekleri
Bidon bidon sular döküyorum sana
Baba uyan,Uyansana !

Eymen Özgüven

Mezuniyet

Çalar zil
Gelir vakti gitmenin,
Faydası yoktur artık
Kara tahtada hüzünler biriktirmenin.
Sallanırken havada diploman
Gelmiştir zamanı paydos demenin.

Eymen Özgüven

Mısralarım

Mısralarım,
Benim sadık dostlarımı !
Ne olur
Sizde bırakmayın beni ,
Bir düşünün Allah aşkına !
Sizde giderseniz
Ne olur
Şu kimsesiz kimsenin
Hâli - vakti .

Eymen Özgüven

Minguzzi

Can pazarından haksızlıklar aldım,
Kavga aldım,zulüm aldım,
Peçetesinde annemin
Bir tutam saç olayazdım.

Yaşım daha on beşti
Saplayan kanımca keşti
Ağlama annem ağlama
Bu da geldi - Geçti.

Eymen Özgüven

Minik Emperyalistlere

Elbet öleceğim bir gün
Sol yumruğumda revolver,
Gün batmaz evvel
Kanıma leke süreceksin,
Kendini bilmezdi diyecekler,
Evelallah çapulcu geldiler
Çapulcu gidecekler.

Eymen Özgüven

Minimum - maksimum

Minimumu maksimumu bırak ,
Sen ortada olmaya bak !
Minimumla yetinme , çalış çabala
Maksimumu alıcam diye de çok hırslanma,
Minimumu maksimumu bunlar boş şey
Bak ne diyorum sana,
Sen ortada olmaya bak !

Eymen Özgüven

Munzur türküsü

Munzurun yolu yokuştur
Hesabını sor soruştur
Devrim günüdür bugün
Halkı bul buluştur.

Suyun bitti ekmeğin acı
Kalmadı Dünyanın tadı
Devrim günüdür bugün
Korkma yık barikatı.

İşçi,öğrenci,Emekçi
Aldılar bizden her şeyi.
Devrim günüdür bugün
Korkma göster hakikati.

Eymen Özgüven

Mutluluk kapısı

Mutluluk çalacaktır her an kapını
Genişlettikçe genişlet çapını
Hayat meçhuller denizidir
Atabildiğince at ağını .

Çıkar aklından ölümü
Ver ağzının payını
Mutluluk kapındadır her an
Ne olur ne olmaz açık bırak arayı.

Eymen Özgüven

Mühür

Vurabilseydim mührünü sonsuzluğın
İlk sana vururdum,
Geçedursun önümden hayat
Ben gözlerinin maviliğinde kaybolurdum.

Eymen Özgüven

Nacizane

Ŗu an yok etsem
Parampinik etsem kendimi yeridir
Uzviyetimde vukuu bulan bu Ŗiirde
Neyin nesidir.

Kalbimin en ücra kgesinin
Nacizane sesidir !
(Anlayan anlar)

Eymen zgven

Napot

Hak haksızlıktı
Hukuk liyakate düşman.
kol geziyordu Napotizm
Halk halklığını hatırlamadan.

ve bir gün
indiler sokaklara
baharda dökülür gibi yapraktan.
Aylardan Nisandı.

ve onlar ki korkup, anladılar
Hak,Hukuk,Adalet olmadan.
Asımın neslinde,
Faşiste koltuk kalmazdı.

Eymen Özgüven

Nazım gibi Atilla gibi

Ben bir küçük Aşık-i seferiyim
Öldüğümde kalacak sadece
Arkamda dizelerim.
Belki onlardan mütevellit
Bir- iki tanıyan olacak beni
O kadar eminim ki
Onlarda dökmeyecekler arkamdan
Bir damla bile olsun
Gözyaşı hüzmelerini.

En nihayetinde
Boşa yaşamış olacağım
Bu hayatı,
Ne günlerce kısılıp kalmanın
Bir odanın içinde
Ne de o odanın içinde
Ellerim kanlar akana kadar
Yazmamın bir anlamı kalacak.

Yatarken ebedi örtüm üstümde
Nazım gibi Atilla gibi
Sadece derin anlamlı mısraların
Peşi sıra geçen,
Beyhude bir ömrün
Yalnız ölümünün
Tadına varacağım ,İstemsizce !

Eymen Özgüven

Nazlı

Deniz kabuklarını
Bulmak kadar zorsun
Gecenin karanlığında
Dudaklarımdasın,yoksun !

Varsın deli desinler
Varsın görmesinler
İki gözüm mahmur
Bizi ayrı etmesinler

Deniz kabuklarından
Kolyeler yaptım sana
Belin elimde oyuncak
Hadi git, Anan kızacak.

Eymen Özgüven

Ne Kaldı

Bir harf ile başladı herşey.
Sonra durmaksızın
Eklendi diğer konular.
Matematiğidir,Edebiyatıdır,
Derken geçti
Biz daha ne olduğunu anlamadan
En güzel yıllar.

Peki sorarsanız
Ne kaldı bir yarış atı misali
Koşturduğumuz o yıllardan
Bize diye, söyleyeyim.
Bir kaç dost ha bir de
Her dile getirildiğinde
Bizi o yıllara sevk eden
Bir kaç küçük
Anı.

Eymen Özgüven

Ne kazandım

Yazdım,
Düştüm yazdım
Kalktım yazdım
Hayatım boyunca hep
Yazdım, yazdım, yazdım...
Peki ne kazandım ?

Yalnızlığımdan başka
Hiç bir şey !

Eymen Özgüven

Ne Mutludur Bana

yunusmuyum ki ben mollalar yaksın şiirimi ?
Ne mutludur ki bana ,
Ateşlerse şiirim bir devrimin ilk ateşini.

Eymen Özgüven

Ne yazar

Seni anlatamadıktan sonra
Şair olsam ne yazar,
Gözlerine bakıp doyasıya haykıramadıktan Sonra adını
Binlerce müsveddeyi parçalasam
Ne yazar !

Sen yoksan pirayem ben bir hiçim !
Sen yoksan pirayem,ben şair bile değilim !

Eymen Özgüven

Ne zaman

Ne zaman açılır ki bu kapı
Ne vakit çıkar ki içimden
Benim şu naçar vücuduma
Bir karabasan misali çöken
Şu gözü kör olasıca
Karanlık

İşte o vakit kavuşur,
Dört duvar arasında
Sıkışıp kalmış,
Bir çocuktan hallice
Bu yetim ruhum
Özgürlük denen
şu eşsiz armağanın
En tabii haliyle.

Eymen Özgüven

Neden böylesin sen

Söyle !
Neden böylesin sen
Ey sevgili !
Neden hâlâ gitmek istemez
Şu yorgun yüreğimden,
Çektirirsin bana
Unutamamak denen
Şu zalim,
Şu bedbaht çileyi .

Yoksa sende
korkarmısın benim gibi,
Yeniden olmaktan yalnızlar Ordusunun
Yılmaz bir neferi !

Eymen Özgüven

Neden Büyüdük Biz

Matematik dediğin;
Kimine göre bir kavga
Kimine göre de barış
Sen yinede çözmeye çalış.

Biliyorum biraz sıkıcı
Gelmiyor insanın çalışası
Başka şey mi yoktu da bu çıktı
Ama ne yapalım dostum
Hayat bize bunu zorladı.

Bana kalsa sadece öğrenirim edebiyatı
Noktayı,virgülü,üç noktayı...
Yazıp satarım iki üç yazımı
Çıkarırım hayatın tadını.

Ama öyle olmuyor,dağa var bu işin
Tarihi,dini,seçmeli coğrafyası...
Haftada iki saat iki saat alıyor canımızı
Ama ne yapalım dostum
Bunlarda hayatın bize çıkarması gereken
Tatlı yada acı zorlukları.

Teneffüsler bu işin tek güzel yanı
Sohbetler alıyor can sıkıntımızı
Kantinci Şehrazat doyuruyor karnımızı
Kimi beğeniyor kimide beğenmiyor yaptığını
Ah! ne garip şu okul hayatı.

Zaten bitecek bir seneye lise
Gelecek sınav sonra üniversite
Eğlenmek gerek biraz da şu yerde
Ah dostum,neden büyüdük biz niye.

Eymen Özgüven

Nedense

Şu hayatta
Kaybetmekte var kazanmakta
Ama nedense ben
Kaybetmekten yana oluyorum
Hep , böyle "işte şimdi mutluyum"
Dediğim zamanlarda ..

Eymen Özgüven

Nel mio momento travagliato

Düſersem dara
Seyrederim boğazı yırtan gemileri.
Martıların çığlıklarıyla yakarım sigaramı.
Çağırırım uysal sevişmelere
Tutamadığım gemleri.

Eymen Özgüven

Nerden sevdim seni

Bir kış gibisin, sessiz ve soğuk
Erikanın dalı gibisin, teni donuk
Trenin kaçışı gibisin, sesi boğuk
Ey! üzgün meşenin sade toprağı
Lalenin düşmeyen tek yaprağı
Şanımın sevda süslü son kışı
Ertuğrulun al mavi sancağı
Nerden sevdim seni zalımın kızı

Eymen Özgüven

Nesin ?

Ustamısın ırak mı ?
Ustaysan ne kadar
Usta ?
ıraksan ne kadar
ıraksın ?

Bana kalırsa....
Ara rengi bulacak kadar
Usta,
O tek fırcalık hamleyi
Göremeyecek kadar
ırağım bu sanatta.

Eymen Özgüven

Neşredeceksen

Yazmak için yazma
Düşünmek için düşünme.
Düşünmek için yaz
Yazmak için düşün.

Eymen Özgüven

Net

Mermeri dövüp adam ettim de
Bir, Adem'i dövüp
Adam edemedim.
Başta da kendimi...

Eymen Özgüven

Neyleyim !

Neyleyim
Malım mülküm olmuş
Sen olmadıktan sonra.
Neyleyim bunca toprağı,
Ne anlamı var
Yorulunca kucağına
uzanamadıktan sonra.

Yazdığım şiirlerin
Mısraların ne anlamı var
Bir pazar sabahı
Şenin dilinden
İşitemedikten sonra.

Anla işte !
Ne malın mülkün
Ne de şu içine sığıtığının
Kültürün bende olmasının
Bir manası yok .
Sen olmadıktan sonra
Annem.

O yüzden ;
Ben gurbetteyken ,
Bari sen kendine iyi bak .
Bak ki döndüğümde
Bir anlamı olsun
Bolluk içinde yaşamamın
Veyahut buna benzer
Şiirler yazmamın.

Eymen Özgüven

Nezarethane

Nezarethene soğuk bu gece
Üşüyor bedenim ince ince
Ağlıyorum suçumu düşününce
Uyuyamıyorum sebepsizce.

Kapanmıyor gözlerim bu gece
Yerin dibindeyim yine ve yine
Anlamıyorum nasıl geldim bu yere
Nazarethene korkulu bu gece.

Lokma geçmiyor boğazımdan bu gece
Galiba benim cezamda bu işte
Annemin gözleri yaşlı ben buradayım diye
Nezarethene hüznü bu gece.

Eymen Özgüven

Nisan nisan

Bugünlerde
Bembeyaz bir sayfaya
Sığmaz yazabileceklerim
Fakat heyhat bu gençlikle
Dünyalara meydan okuyabilirim.

Eymen Özgüven

Nokta

Bir nokta vardır ya hani
Ne yaparsan yap kalırsın orada
Bir adım ötesi veya berisi yoktur
Muvazenenen yitse biteceksindir
İşte şimdi bende öyle anlardan birindeyim.
Gurbet yolu görünür bana
Her ne kadar yakında dönecek olsamda
Çok koyuyor ulan evinden ayrılmak
İnsana.

Eymen Özgüven

Non a la violence

Cananın lebi inci
Gözleri mercandır
İndirme fiskeyi
Çabuk kırılacaklardır.

Eymen Özgüven

Not

Ah biz şairler
Bakarız dünyaya hep üstten ,
Öğrenemedik gitti
Sevmeyi en dipten.

Eymen Özgüven

O Adam

Yarın
Kutsal sonbaharın
Son şafağı söktüğünde
Ve Alsancak limanından
içinde anılar bavuluyla
Son gemi kalktığında
Gönül ağacının
son yeşil yaprağı da
Düşecek
Şanlı İzmir'in arnavut kaldırımlarına .

Ve bir adam
Başı eğik İçi buruk
Yürüyecek nereye gittiğini bilmeden
Yüreginin götürdüğü yere
O Gönül ağacının son yeşil yaprağının
Hafifçe düştüğü
O şanlı arnavut kaldırımlarından.

Ve o adam
yürüdükçe başı eğik,içi buruk
O şanlı arnavut kaldırımlarından
Her bir adımında
Kaybetmişliğin öfkesiyle
Hiddetlenerek
Akıp gidecek gözyaşları
Kâinatın
O arnavut kaldırımlarının
pis mazgallarından.

Ve son olarak
Durduğundaysa
Kâinatın gözyaşları
Artık gönlüne kışın geldiğini
Anlayacak
O gönül ağacının son yeşil yaprağının
Hafifçe düştüğü
O şanlı arnavut kaldırımlarından
Kaybetmişliğin öfkesiyle
Başı eğik,içi buruk
Yürüyen o adam.

Eymen Özgüven

O da gidiverdi

Gün doğdu şu tepenin ardından
Barbaros yelken açtı doğudan
Fatih saldırdı karadan sudan
Yetiştirdi imdada en yüce yaradan

Avni dedi ey güzel viyana
Muradi dedi rodos adana
Adli dedi sefer mısırda
Oldu mu sana üç kıta dört ada.

Muhibbinin derdi cihangiri yendi
kırk beş yıl sürdü onun hükümeti
Çünkü güçlüydü onun kalem-i dili
Bir sefer sırasında o da gidiverdi.

Eymen Özgüven

O yüzden Dur yerinde,elleşme sen.

Azerbaycandır benim gardaşım
Yıllardır yaxşı olar bir bedende iki dövlət
Bize dokunan yanar,umar bizden medet
O yüzden dur yerinde,elleşme sen.

Kafkasyadan doğar benim güneşim
Yıllardır kardeşlik türküsü yazar şairlerim
Bize ateş atan,girer cehenneme söyleyeyim
O yüzden dur yerinde,elleşme sen.

Baküdür benim ikinci başkentim
Yıllardır gelir gider birbirine benim milletim.
Vurmaya kalkma,geçmişini öne sürerim.
O yüzden dur yerinde,elleşme sen.

Kederide benim,efkarıda benim
Yıllardır yardım eder birbirine büyüklerim
Sakin el uzatma bize,seni haritadan silerim
O yüzden dur yerinde,elleşme sen.

Eymen Özgüven

O zaman !

Ya hayatın kendisi bir şiirse
Ve biz onu gerektiği gibi
Okuyamadıysak...
Virgüllerinde bir ara vermeyip
Durmadan,
Boş yere kendimizi yorduysak...
Her bir nokta koyduğunda
Başka bir mısraya
Sonun yavaş yavaş geldiğini anlamayıp
Tüm kuralları kırıp döktüysek...
Çekinmeyin,söyleyin !
Gerçekten yaşamış olur muyuz
O zaman biz ?

Eymen Özgüven

O.veliye ağıt

Bu dünyadan
Bir garip O.Veli geçti
Kimi zaman güldü,söylendi
Kimi zaman sevdi, sevilmedi

Rakı şişesinde balık olmak istedi
Bu dünyadan
Bir garip O.Veli geçti
Değeri bilinmedi.

Eymen Özgüven

Of

Yandı gece lambaları
Issızlığına şehrin
Çektiler yorganları
Uykular epey derin.

Kiminin düşü diploma
Kiminin ala gözlü yâr,
Of yarın,
Daha yarınlar var !

Eymen Özgüven

Oğul

Yaralı parmağa işemezler
Kuzuya kin bilemezler
Tutup kurdu yerler
Hadlerini bilmezler

Hodbindir insanoğu hodbin
Kendinden başkasını sevmezler
Dikkat et oğu dikkat et
Senide yer bitirirler.

Eymen Özgüven

Oh olsun

Seviyorum diyen boğdu
Baş okşayan bağdan kovdu
Doğru söyleyen dokuz köye rezil
Madrabaz başa vezir oldu.

Çakısını bileyen kuştan hesap sordu
Mertlik hepten bozuldu
Yedikçe salkımı kurt
Yediğı ayazı unuttu.

Müstehak oldu.

Eymen Özgüven

Oku beni !

Bir şarkı olsam ,
Ve dökülsem senin dudaklarından...

Nasıl okuduğun önemli değil !
Sadece , sen oku beni ...

O bana yeter ,
O bana kafi !

Eymen Özgüven

Oku çocuğum !

Oku ,
Oku çocuğum oku
Belli mi olur ,
Belki günün birinde
Sen yönetirsin,
Şu hükümetin
Emek emek büyüttüğü,
Şu işsizler ordusunu !

Eymen Özgüven

Okullar meselesi

Ne akıllar var memlekette
İlim irfan yuvası
Ne okullar var memlekette
İtsiz köpeksiz yobaz yuvası

Küçücük kızın başını kapamış
Tekkenin delikanlısı
Çalım satar birde
Şorsan en dindarı

Sabah akşam demeden
Ahkam keser televizyonda
Para babası sakallısı
Yok anam yok
Bunlar yanlış anlamış Kuran'ı.

Eymen Özgüven

Olacak olana

ümit sende umutsuzluk bende,
sen güneşsin ben gece,
ulaşamam ben sana ,
çabalar nafile.

Senin patiskaların naftalin kokar
Benimkiler barut,
Şeytan diyor ;
Git,söyle,,kurtul !

Eymen Özgüven

Olsa bile

Şimdi sen onun kollarındasın
Bense şu izbe yerde
Senden kalanlarla birbaşına
Gözyaşları içinde oturmaktayım.
Ayın ışığı deryaya dalmakta
Yavaş yavaş,ağır ağır.
Bir sesler gelmekte ufuktan
Senin aşk şarkıları söylediğin kulağıma
Başaramadın,bunu da yapamadın diye.
Aslına bakarsan doğru söylüyor
Her savaşımda olduğu gibi
Yine kılıcımı teslim ettim kendi ellerimle.
Bu mal-i hülya seferinde de
Yine tutkularımın esiri oldum
Bu kez tamam dediğim halde.
Lütfen affet beni
Ben duramadım sözümde,
Özümü kaybettim
Şu saçma matar-ı kesirede,
Şaştım yolumdan,seveceğim diye.
Biliyorum,ne kadar ağlasam boş
Şu izbe yerde ama
Aşık-i seferinin gönlü ya bu
Söz geçmiyor işte
İllede seveceğim diyor onu
Şu anda ellerin kanatları altında
olsa bile.

Eymen Özgüven

On beş temmuz

Kanla yazacaklardı
Kanla sildik tarihi
Atıldık üstüne panzerlerin
yeniden kurduk cumhuriyeti.

Kendi paramızla sıktılar bize
Kendi paramızla yedik kurşunu
korkmadık,yılmadık
Yedirmedik halkın tek kuruşunu

Biz, on beş temmuz şehitler
ölmedik yani boşuna
unutmayın bizi,unutmayın
Yaşatın sonsuza

Eymen Özgüven

On dokuz mayıs

Bir milletin küllerinden doğduğu gün,
Ufka bakıp umutla dolduğu gün.
Şamsun'a bir gemi yanaştı sessiz,
İçinde ateşle yanan bir iz.

Mustafa Kemal, bir inançtı yürekte,
Özgürlük meşalesi elinde, cephede.
"Ya istiklal ya ölüm!" dedi yüksek sesle,
Uyandı Anadolu, titredi gece.

Her adımda bir yemin, bir direniş,
Gençlikte büyüyen bir güneşin işi.
O gün başladı bu destan, bu yol,
Bir millet yürüdü, dimdik, onurlu, sol kol!

Bugün 19 Mayıs, umutla dolu,
Gelecek gençlerde, sarsılmaz yolu.
Bayram değil yalnızca; bir diriliş,
Bir ulusun kalbinde sonsuz biliş.

Eymen Özgüven

On yedi

On yedi kabus
Kabus on yedi
On sekiz On dokuz
Var mı daha beteri.

Eymen Özgüven

On yedimdeydim

Ben kalabalışıda bilirim
Yalnızlığı da,
Kalabalıklar içinde yalnız olmayı da,
Ama siz bilirmisiniz ki
O kalabalıklar içinden yalnızlık kuyusunun
Dibine düşmeyi,
Bir anda,

Hiç bir anda gitti mi elinizden
Dostlarınız ,sevdalarınız,
Hiç yargılandınız mı suçsuz
Tam, şimdi mutluyum dediğiniz
Zamanınızda ,
Ben yargılandım ! ve içeri tıkıldım ,
Ne kadar dostum,sevdam varsa
Bir gece ansızın
Tel örgülerin arkasında bıraktım

Siz bıraktınız mı hiç yaşamayı
Kestiniz mi ümidinizi yaşamaktan
Genç yaşınızda , Ben kestim !
Hemde daha on yedimdeydim...

Eymen Özgüven

Ondandır

Bir gece ansızın
Bırakıp gittim
Daha yatağındaki
Düşlerimi.
Hiç tanık olmadığım
Bir şehre.

Ondandır
Dizelerim böyle
Kırık
Böylesine
Hüzünlü.

Eymen Özgüven

Overthinking

Geçip giderken günler
Farkettirmeksizin
Çıkarı neydi bundan
Karşı kaldırımdakinin ?

Eymen Özgüven

Öğüt

İki kere iki
Dört,
Olduramıyorsan
Olanı ört.

Eymen Özgüven

Öğütçük

Dost dediğinin
vurma hançeri kalbine
En büyük düşmanın olabilir
Bir sırdaşa lazım geldiği yerde.

Eymen Özgüven

Ölmek

Ölmek,
Sahiden ne güzel olurdu
Şimdi şuracıkta ölsek.
Kurtulurduk tüm dertlerimizden,
Unuturduk dünü bugünü,
Düşünmezdik hiç bir şeyi,
Yatardık öylece gönlümüzce.

Üstümüzde kara toprak
Etrafımızda tahtalar varken
Bu küçük odada yaşamak
Ne güzel olurdu cidden.
Bedenimizi saran en güzel elbisemizle
Şu sonsuz uykuda
Dört mevsim geçirmek
Ne muhteşem bir deneyim olurdu bize.
Oof oof hayali bile böyle güzelse
Kendisi nasıl acaba ?
Gerçekten bilmiyorum.

Eymen Özgüven

Ölüm biraz daha üstümüze gelecek

Bu boş sıralar birazdan dolacaklar
Şu ölüm sessizliği bozulacak
Günaydın sesleriyle,yavaş yavaş
Dağların arkasındaki güneş doğacak.

Herkes geldikten biraz sonra hoca gelecek
Bu sefer sınavları okudunuz mu sesleri
Şu ölüm sessizliğine bir son verecek
Düşük alanlar üzülp yüksekler sevinecek.

Diyecek hoca serbestsiniz,sevinç çılgınları
Bozacak şu mahşer günü seslerini
Herkes birşeylerle uğraşacak
Kimi susacak,kimide kitap okuyacak.

Böyle böyle teneffüs zili çalacak
Sınıflardan çıkanların ayak sesleri
Okulun şu boşluğuna bir son getirecek
Kimi karnını,kimide kalbini dolduracak.

On dakika sonra ders zili çalacak
Sınıflar yorgun bir ton öğrenciyle dolacak
Böyle böyle saatler geçecek,gün bitecek
Hayatımızdan giden bu günle
Ölüm biraz daha üstümüze gelecek.

Eymen Özgüven

Ömür

ömür gidiyor ömür ,
sen yaşadığını zannederken
kendi köşende, sessizce
ömür gidiyor ömür.

Takvimden kopan her bir yaprak
Dönüşüyor alnında bir çizgiye,
üstü çizilen her bir sayfada,
ömür gidiyor ömür.

Yarım kalan her bir hikaye
Boğuyor seni daha da karanlığa,
Beklerken geleceği gözleri nemli,
ömür gidiyor ömür

Bir film gibi geliyor insana
Onca yaşanılan,
Son demlerinde dank ediyor insan,
Geçen her bir salisede,
ömür gidiyor ömür.

Eymen Özgüven

Öyle geldi geçti

Öyle geldi öyle geçti zaman.
Aklar düştü saçlarıma
Ben daha ne olduğunu anlamadan.
Bir zamanlar en büyük sevdam olan
Aynalara bile küstüm.
İnançsız benliğim yaklaştıkça
Geldiğim şu yaşımda
Bir adım daha mutlak sona
Yüce kitaplar en iyi dostum oldu.

İyi de
Nasıl geçti bu kadar hızlı zaman ?
Nasıl oldu da
Aynalara küsüp yüce kitaplarla
Dost oldum ben ?

Bana kalırsa...
Şu ana dek,
Hep "An" denen hadisede
Kaldığım için fark edemedim
Kumların bu kadar çabuk
Taraf değiştiğini.

Eymen Özgüven

Öylesine

Sanki,
Usta bir yazarın
kaleminden,
Çıkmiş gibisin
Pirayem !
Öylesine mükemmel.
Öylesine kusursuz.

Eymen Özgüven

Öylesine

Bacaklar,sözler,eller
Boş şeyler
Kaldırıp başını az bak gözlere
Neler göreceksin neler.

Eymen Özgüven

Özet

Boşuna yormayın beni
Anlattırmayın tüm hikayeyi .
Doğdum,yaşadım,gidiyorum,
Merak etmeyin kavgamı da
yanımda götürüyorum

Eymen Özgüven

Özgürlük

Özgürlük,
Harbi özgürlük
Ne güzel şey.
Yargılanmadan
İstedğini yapabilmek
Ne harika şey.

Kimseden laf duymadan
Yaşayabilmek içinden
Geldiği gibi
Ne paha biçilmez
Bir şey.

Ben her ne kadar
Bilmesemde geçmişimde .
Onun değerini
sahiden bilmek gerek.
Ben bunu anladım.
İstanbul'da,Kocatepe'de
Bir cezaevinin
Tel örgüleri arkasında.

Eymen Özgüven

Özlüyorum

Bazen öylece boş duvarlara bakıyorum
Bakıyorum çünkü seni hatırlıyorum.
Hatırladıkça daha da yaralanıyorum
Yaralanıyorum çünkü seni hâla seviyorum.
Belkide bu yüzden çok üzüldüyorum,
Kendimi bilinmez bir yola sürüklüyorum.
Müziği kendime bu yolda dost biliyorum.
Belkide bu yüzden çıkan her bir şarkıda
Gözlerimden kanlar akarcasına ağlıyorum ,
Kalbimi başkasına emanet edemiyorum.
Sevgilim anla işte !
seni çok ama çok özlüyorum.

Eymen Özgüven

Patlıcan meselesi

Aşık olduğunu
Zanneder patlıcan
Birde anlatır deli gibi
Gölmekten patlıcam.

Eymen Özgüven

Pek umutlanma

Bir ceketim var benim,
Cebinde fotoğrafin olan,
Atmaya hiç kıyamadığım,
Senden hediye olan.

Birde yalnızlığım var benim,
İçinde kalp kırıklıkları olan,
Bir türlü dindiremediğim,
Senden yadigar olan.

O yüzden, pek umutlanma,
Ben bu hayattan göçtüğümde,
hiç bir şey kalmayacak sana,
Şu kara toprağımdan başka.

Eymen Özgüven

Peki ya sen !

Mahkumum hatta Tutsağım
Senin gözlerinde.
Yüreğimde aşkının prangaları
Takılı.
Seviyorum kelimesi
İnan bende boşa değil.
Her döküldüğünde dudaklarımdan
Hissediyorum onu
Sahiden iliklerimde.

Peki ya sen ,
Sende hissediyormusun
Aynı şeyleri
Benim için ?

Eymen Özgüven

Pense

Kutu kutu pense
Diyen çocuklar
Tuttular mı pense
şöyle devam ettirir işveren
- Ya elmamı yerse ?

Eymen Özgüven

Perhiz

Hanım dedi giriyoruz perhize
Biraz olacak misafirimiz
Az buçuk zeytin
Kibrit kutusu kadar da peynir ile.

Hanım köylölükten
Varmaz dil söylemeye ;
" Yahu hanım perhiz benim neyime "

Eymen Özgüven

Pırpırlı şiir

Pırpır uçar havada
Hiç göremedim karada
Hezarfen gerek duymuş kanada
Hayret bunu yapana da

Eymen Özgüven

Pirayem !

Nazım'ın pirayesi gibisin.
Sesini her duyduğumda bir dize,
Sana her baktığımda bir şiir geliyor aklıma.
Zor tutuyorum kendimi o şiirleri yazmamak için .
Çünkü yazarsam ,bu dünyanın en güzel şiiri olan o gözlerine ayıp olur diye
düşünüyorum sevgilim.

Eymen Özgüven

Promesse

Ellerimden ellerini
Gözlerimden gözlerini çekseler
Yine dokunurum sana.
Orasını sorma.

Eymen Özgüven

Proximate

Şimdi biraz daha uzak
Biraz daha yakınız her şeye
Uzatsak elimizi değeceğiz belki de
Hakkımız var şimdi
Günler sıraya girsin demeye
Şimdi biraz daha uzak
Biraz daha yakınız özgürlüğe.

Eymen Özgüven

Quand tu te souviens de lui

Uykular tutmaz
Gece sabaha bağlanır ,
Dudaklarında bir acı gülümseme,
Nereye baksan onu andırır.

Hiç gitmemiş gibi
Çipil çipil gözlerle bakar sana.
Kokusu sinmiştir
En ücra noktana .

Eymen Özgüven

Rabbe

Ey alemlerin rabbi
Ettiğimiz dualar sana
Açtığımız avuçlar sana
Ne gerek var bunca kavgaya

Yetmez mi ettikleri zalimin
Kalmadı çekilecek yanı halimin
Kulluğumuz sana
Hakkını ver artık zalimin

Ey alemlerin rabbi
sensin umudun ateşi
sen ki dağlarda ceylan
Ey alemlerin rabbi
Duy,eyleme bizi viran

Eymen Özgüven

Rahmetli

Sevmek için yaşırdı
Severken yaşırdı
Yaşarken sevdi,Rahmetli
Çok sevmekten gitti.

Eymen Özgüven

Rapport

Hiç yoktan dilime takılan
Bir şarkının
Zihnime düşen
Ve beni adeta büyüleyen
O ilk sözleri gibiydin.
Geldin ve gittin.

Eymen Özgüven

Rastlaşma

Sıkı fıkı dosttuk biz onunla
Orta ikideyken o orta üçtü
Geçen gördüm yolda
Uzamış,,Boy atmış
Dilim sürçtü.

Eymen Özgüven

Realisme

Başı gelince çekilir.
zaten mahpusta herkes
ya bir günlük
ya misafirdir

Eymen Özgüven

Reponse

Aştır
Seraplar gördüren.
Hem öldüren
Hem ölümüne güldüren.

Eymen Özgüven

Reprimande

Ne diye sallanır durur ağaç
Ne bahçe yeşil
Ne can canana muhtaç.

Eymen Özgüven

Rica

Lafa gelince laf çok
İşe gelince meziyet yok
Size zahmet bana eziyet
Bunları güdecek dermanım yok.

Eymen Özgüven

Roya

Resmini çizmeden önce mutluluğun
Oyun gibiydi yaşamak
Yağmurlar yağdı ömrümüze
Ahmakça yaşadık, Ahmak !

Eymen Özgüven

Rüya

Ara sıra geliyorsun aklıma
Boynun bükük uzun birde çanta
Ellerimi koyuyorum ellerin üstüne
Sonra puf yok oluveriyorsun
Uyanıyorum, of Uyanıyorum işte !

Eymen Özgüven

Rüzgarın şarkısı

Bir rüzgâr esti usulca,
Savruldu düşler toprağa.
Bir yaprak döndü sonsuza,
Düştü zamanın koynuna.

Gecede titrerken ışık,
Bir yıldız düştü ansızın.
Kalbimde yankı, bir çığlık—
Adınla doldu her izin.

Eymen Özgüven

Sabah sabah

Martı çığlıkları karıştı sabahın krne
Yüksüz acılarla donatıldı gemim
Gökyüzünde kara bulutlar
Yağdılar sicim sicim.

Çapaklanmış gözlerimden aktı uyku
Puntolarca sabahladım ondandı bu
Derken açıldı kilitleri büyük uykumun
Dışarı çıktım.Yağmur yağıyordu.

Eymen Özgüven

Sabret !

Ağla kardeşim ağla,
Tutma gözyaşlarını! Bırak boşansın
boşanabildiği kadar ,
"Erkeksin " diye
Ayıp değil ağlamak !

Biliyorum !
Zor geliyor şu an sana
Herkesi herşeyi bırakıp arkanda
Düşmek buralara,
Ama ne olursun biraz sabret !
Eminim ki ; çıkacağız
İçine düştüğümüz bu bedbaht
Durumdan
En yakın zamanda.

Eymen Özgüven

Sabrim

Sabrim,
Sen Şu aralar
Ne de çok sinandın.
Vallahi helal olsun sana !
Onca sözün
Bunca hükmün karşısında,
Nasıl oldu da
Dimdik ayakta kaldın..
İnanırmısın bilmem ama
Ben hâlen daha
Bunun idrakine varamadım !

Eymen Özgüven

Sadece arkadaş kalalım dedi

Ben olmuşum aşkından bir deli
Şebboy kökuludur onun teni
Rahattır kalbimde bedeni
Sadece arkadaş kalalım dedi

Budur üzüntümün tek nedeni
Çok sevmiştim ben onu oysaki
Biliyorum oda istiyordu beni
Ama sadece arkadaş kalalım dedi

Eymen Özgüven

Sadece Bekleyişteyim

Bekleyişteyim
Ya burdan bir kuş gibi çıkıp
Parmaklıkların arkasında boğulucam
Ya da bir kuş gibi çıkıp
Kanatlanıp gökyüzüyle buluşucam
Bilmiyorum
Geleceğim,hayallerim tehlikede
Ne yapıcım bilmiyorum
Sadece bekleyişteyim.
Önümde koskoca sarayın avlusu
Bak bak,gez gez bitmiyor
Dakikalar cehennem gibi
Bir türlü geçmek bilmiyor
Düşünmekten kafayı sıyrıcım
Bilmiyorum
İçerde ne diyeceğim,nasıl davranacağım
Gerçekten bilmiyorum
Sadece bekleyişteyim.
Bir yanımda
Ben buraya şimdi gelmemeliydim
Ben bu salonun karşısındaki odada
Kibirli bir şekilde oturmalıydım diyor
Diğer yanımda
Oldu olacak kendini as daha iyi diyor
Bilmiyorum
Ruhum kayıplarda,kafese daha şimdiden Girmiş gibiyim
Burdan,bundan nasıl kurtulucam
Gerçekten bilmiyorum
Karar geçmişin,adaletin tokmağında
Acaba içeriden ne karar çıkacak
Bilmiyorum
Sadece bekleyişteyim.

Eymen Özgüven

Sadrazam

Eksildi-Gitti dostlar
Arkalarında silik hatıralar.
özlemler,kaygılar,kucaklaşmalar,
koklaşıp koklaşıp sataşmalar,
Geride,çok geride kaldılar.

Artık ne biz eski biziz
Ne de zaman eski zaman,
Alacak yerimizi yavaştan
Dipten gelen sadrazam.

Eymen Özgüven

Safahat

Eğer şu anda
Ağyrların ağışuna düşmüşse
Hürriyetim
Eminim ki ;Bu benim barumun
içindeki
Sensizliğe karşı olan
Şu bitmez tükenmez olan
cebanetimdendir
Sevgilim !

Eymen Özgüven

Safsın

Sevsen sevilmezsin ,
Kime dostum desen bıçak yersin ,
Kovulduğun kapılara istenmediğini
Bildiğin hâlde kendini kul köle
Edersin,
Derdim çok desen dinleyenin yok,
Dinleyenin olsa sana katlanan yok !
Başın kederden kurtulmaz ama... Sen
Gülmeyi bilmediğin gibi ağlamayı da Bilmezsin,
Kalmak istesen kalamazsın ,
Gitmek istesen gidemezsin ,
Kim nereye çekerse seni hemen oraya
Yol alırsın ,
Yaşın on yedi ama...
sen hâla sekiz yaşımsın.
Hâla yaşamaktan bihaber
Hâla bir başınasın ,safsın....

Eymen Özgüven

Sağanaklar altında

Sağanaklar altında açmışlar şemsiye,
Girmişler kol kola yürüyorlar caddelerde,
Giyinmişler iki dirhem bir çekirdek,
Onları koruyan masmavi bir şemsiye tek.

Sûretlerinden okunmuyor hüzn
Gidiyorum arkalarından iki büklüm,
AĞır adımlarla sapıyorlar Dârülbedâ'ye
Bu onları son görüşüm.

Eymen Özgüven

Sahil köşelerinde

Hayalim vardı kırıldı
Gözümde aka aka yaş kalmadı
Karalara büründüm dün gece
Kalemim vardı kırıldı

Bileklerimde kelepçesi yalnızlığın
Dolaştım sahil köşelerinde
Sevdiğim kadına yaktım türküler
Kumlar takıldı peşime

Köpeğin teki dikti gözünü
Avuçlarımdan uçtu habersiz zaman
İçimde ukde kalmış yaşamak
Ne zaman geleceksin, ne zaman ?

Eymen Özgüven

Sahne kokusu

Kokladım.
İşte şimdi çektim içime
Sahnenin o eşsiz kokusunu.
Adeta mest oldum,
Aşık oldum
Ona.

O yüzden ;

Artık bu bir sanat
olamaz benim için !
Olsa olsa,
Çılgıncasına bir
Şevda olur.

Eymen Özgüven

Saklambaç

Saklambaç oynuyoruz hayatla
Bir varız iki yokuz
Az gösterip kendimizi
Hemencecik yok oluyoruz.

Önümüz arkamız
Sağımız solumuz ebe
Bekliyorlar etmek için sobe
Be adam dikkat etsene be !

Eymen Özgüven

Saklıydı ruhunda

Saklıydı ruhunda
Dört mevsim
Ve bir gece,
Doluydu gözler
Boştu söylenen
Ve ya söylenemeyen
Tüm sözler.
Şu ayrılığın dönülmez,
hırçın sularında.

Eymen Özgüven

Salacak

Salacakta iki ihtiyar
Sokulmuşlar birbirlerine söyleşir dururlar.
Ellerinde çay simit ,
önlerinde uçsuz bucaksız mavilik,
Hava günlük güneşlik.
Geçiyor önlerinden şık hanımlar şık beyler
Bence ikisi de bahtiyar şimdilik

Eymen Özgüven

Sana - Bana dair

Köşede kalmışın tekiyim ben
Aşk,sevda uzak şeyler bana,
Ben,uzak diyarların çiçeğiyim,
Açamam kimsenin kolunda.

Bakmışsın,
En olmayacak anda
parmacıklarımda bavu,l
sonra sivrul babam sivrul.

Eymen Özgüven

Sana bir tavsiye

Dünler unutulur,bugünler kalır
Bugün gördüğün her bir şey
Şu hayat mücadelesinde
Yaşadığın her bir anı sana hatırlatır
Kelimelerinin kifayetsiz kaldığı yerde
Acımasızca gözyaşlarını akıtır.
Aslına bakarsan
Dünün bugününü belirler
Bu yüzden
Onlara pek kızmamak
pekte unutmamak gerekir.
Yaptığın hataların,doğruların
En önemlisi kendine kattıkların
Bugünkü seni oluşturur
Bugün akan gözyaşlarının
Tek sebebi olur.
Sana bir tavsiye olsun
Eğer dününü unutursan dostum
Ne bugünün ne de yarının olur.

Eymen Özgüven

Sana dair

Bir şiir yazmak istiyorum
Bu gece sana dair
Ama yazamıyorum ,
Çünkü sevgilim,
Yazdığım şiirin
Senin kadar alımlı
Senin kadar naif
Olamamasından
Korkuyorum.

Eymen Özgüven

Sanatsever kedi

Hey sen ! sanatsever kedi
şimdi ağır ağır çıkıyorsun
Sahneye giden o merdivenleri.
Tüylerin diken diken
Belli ki korkuyorsun bir şeylerden
Ama inan ki korkmana gerek yok
Çünkü sahne dediğın
Öyuncunun "Asıl evi".

insan hiç korkar mı evinden ?
Hadi biraz sakinleş !
Fark ediyorum geri geri gidiyor
Ayakların bazen .
Çok normal,Daha körpeciksin.
Ama inan ki çıktıkça o sahneye
O triadı bir daha,bir daha
Atmak isteyeceksin..

Eymen Özgüven

Sanduka

Hava karanlık
Karanlığım.
Odalarda
İçi boşaltılmış sandığım.
Boşmuş sandığım.

Eymen Özgüven

Sanki

Bir ağırlık var üzerimde
Anlamlandıramadığım.
Ağır bir yük var omuzlarımda
Artık taşımaktan usandığım.
Derim kanım kanım kanıyor
Yüreğim bin parça
Vücudumsa her zerresine kadar
Naçiz bir durumda.
İliklerime kadar yalnızım.

Şu kahpe dünya bataklığında
Her geçen salisemde
Biraz daha dibe batıyorum.
Geldiğim bu yaşında
Geçmişimin ve şimdinin arasında
Çaresizce kıvranıyorum.
İnanırmısınız bilmem
Bir tane yardım edenim yok.
Sanki ben şu koca sürünün
İstenmeyen halkasıyım.

Eymen Özgüven

Sanki,biraz daha dursa kanayacak yüreğim.

Yavaş yavaş ellerim,sarıyor seni
Ben her ne kadar çekinsemde bundan
Bir şekilde gidiyorlar sana doğru

Güneşe ulaşmaya çalışan biri gibiyim
Sanki biraz uğraşsam degeceğim.

İşte ellerim,şimdi belinde,sarıyorum seni
Ben her ne kadar korksamda bundan
Bir şekilde sarıyorlar seni.

Elimde narin bir çiçek tutuyor gibiyim
Sanki biraz daha dokunsam kıracağım

Şimdide koydun başını mağrurca omzuma
Ben her ne kadar sevinsemde buna
Kalbim çok sevinme diyor bana,ama
Hâla hızlı hızlı atıyor senin yanında.

Sanki,tuttuğum çiçeğin dikenini batıyor bana
Sanki,biraz daha dursa kanayacak yüreğim.

Eymen Özgüven

Sanma herkesi kendin gibi

Uyan gözlerim Şu rüyadan
Gör artık,olan biteni
İyi tanı karşıdakileri
Sanma herkesi kendin gibi.
Yakma daha fazla kendini
Bitirme genç yaşında sevgini
Erkenden yitirme ümidini
Ey! benim naçiz vücudum
Sanma artık herkesi kendin gibi.

Eymen Özgüven

Sapan şiir

sapanlar yapıp
Atmadınsa taş dallara
Henüz doğmamıştır
İçindeki fırlama

Eymen Özgüven

Savana

sabah uyandığında sarıyorsa kolların yastıkları ya
Akşamdan kalmasıdır ya da yardan ayrılmışsındır.
Varlığın rahatsız ediyorsa seni ya
Aşktan usanmış ya da savaştan bıkmışsındır. ve
Nalınlarını bir kez sürmüşsen ayırık otlarına
Artık sen,sen olmayı bırakmışsındır.

Eymen Özgüven

Savaş

Şuncacık çocuklar yemeklerini
Paylaşırlar,
Onlarsa bombalarla , uçaklarla
Ölümleri,
Sırf,cedleri vaat etti diye
Onlara,
Masumların alınlarını secde ettiği
iki karış yeri...

Eymen Özgüven

Savruluyorum

Yine kaldım yalnızlığım la birbaşım a
Boğuluyorum,şu karanlık ta
Göremiyorum,ne önümü nede arkamı
Savruluyorum oradan oraya

Ne dostum kaldı,nede cânanım
Ölüyorum,şu ıssızlık ta
Bilmiyorum,ne yapıcım bu konuda
O yüzden İstemiyorum artık,
savrulayım oradan oraya.

Geldim bak on altıma
Yanarım yalnızlık ateşinde hâla
Lütfen biri yardım etsin bana
Çünkü zor geliyor artık
Şavrulmak oradan oraya.

Eymen Özgüven

Sayfalar

Sayfalar ,
Bazen anam sütü kadar
Pr- pak
Bazen de minicik bir beden
Kadar
Masum olan sayfalar !

Söyleyin neden böylesiniz siz
Neden her birinizle tanış olduğumda
Bana farklı farklı hazlar verirsiniz ,
Yoksa beni
Zamanı meçhul Şeyleri mi
Hazır edersiniz...

Eymen zgven

Scelta sbagliata

An asl B ile A 'nin arasında
Pekte bir fark yoktu
Ah benim akılsız başım
Ne diye bu küçük soru için
Bunca saat kendini yordu .

Eymen Özgüven

Sehlimümteni

Binin birden alacağını
Bir binden birden aldı.
Alim yanarken kurtlar sofrasında
Birin çobanları eşeği çayıra saldı

Eymen Özgüven

Selam olsun hepinize

Yıllardır onu beklediğim o durak
Gece alıp yaktığım sigaramla dumanı
Cebimde kalan son beş liram ve
Onsuzluğun bana verdiği sonsuz acı
Teker teker selam olsun hepinize
Geldğim bu kara toprağın içinden
Teker Teker selam olsun hepinize.

Eymen Özgüven

Sen dur

Sen dur
Ben giderim kadınıam.
Bu kitapta yırtılan bölüm
Ben olurum kadınıam.
Yeter ki sen üzölme
Yeter ki sen incinme

Dökölmesin ahu gözlerinden
Bir damla gözyaşı diye,
Akşam sekiz,sabah sekiz
Ben çekerim kadınıam.
Nasır tutmuş şu avuçlarımı
Uğrunda kurban ederim kadınıam.
Yeter ki sen üzölme
Yeter ki sen incinme.

Eymen Özgüven

Sen kaldın

Ne balı kaldı ne feslikanı
Bir tek sen kaldın ulan,bir tek sen kaldın
Yıllar yılı nice güzellere akıttında gözyaşını
ne oldu ?
Bir tek sen kaldın ulan,bir tek sen kaldın
Gönlünün sızlayan yaralarını Şimdi
Toparlayabilirsen toparla bakalım

Eymen  zg ven

Sena

Sen,içimdeki en büyük yarasın
Sena,
Kokun hâla sinemde,
Kıyamıyorum onu bir köşeye atmaya,
Atarsam, ayıp olur diye
Düşünüyorum
Senin yanında geçirdiğim
Her bir âna.

Anla işte !
Seni o kadar seviyorum ki
Her ne kadar bana
Acı versede razı oluyorum
Sana dair ne varsa
Hâla heybemde tutmaya.

Biliyorum !
Sen çoktan unuttun beni
Hatta bana dair ne varsa
Attın heybenden
Ama ben....
Ne kadar istesemde atamıyorum
Daha doğrusu yapamıyorum bunu
Sevdan o kadar büyük ki içimde
Sana dair olan hislerimi
Hâla daha yok edemiyorum.

İnan ki bana
Karşıma kim çıkarsa çıksın
Gözlerinde senin gözlerini
Dudaklarında senin dudaklarını
Arıyorum !

Eymen Özgüven

Sende

Şimdi ,sana bıraktım tüm düşleri,
Düşün,düşün,sende öl sevgili !
Vapurun haykırışları,kuşların cıvıltıları ve gecenin Serhoşluğu yaratsın içinde derin bir
kuyu,
Ben gidiyorum,sende sıkıca sar onu.

Eymen Özgüven

Sende gidersen

Sende beni bırakma Piraye
Sende gitme benden
İki gram huzurum var
Onu da çalma benden.

Sende gidersen
Ha yaşamışım ha ölmüşüm
Ne anlamı var !
Ne olur koyup koyup gitme beni

Piraye !

Eymen Özgüven

Sende kapat

Kapat ,
Sende kapat bu bahsi !
Kapat ki pirayem ;
Ne talihin kör kurşunları
Ne de mazinin kara kapaklı
Defterleri,
Delebilsin yüreğimizi !

Eymen Özgüven

Senden içeri

Tüm kapılarını aç bana
Pirayem !
Bütün benliğimle gireyim
Senden içeri !

Emin ol ki ;
O pis,
O anlayışsızlar gibi
Sömürmem ben seni !

Eymen Özgüven

Senden önce

Senden önce
Ne kalbim vardı nede bir ruhum.
Öylece bir yerlerde
Saatlerce duvarları izleyen
Bir adamdım ben.

Tutmuştum yalnızlığın elinden,
Geziyordum sokak sokak,
Akşamları dönünce eve,
Yazıyordum yalnızlık şiirlerini
Sayfa sayfa, ağlaya ağlaya,
Uyuyakalıyordum çoğu zaman
Yazdığım bir çok şiirin sonunda.

Şafak söküp
Girince penceremden güneşin ışığı
Uyanıyordum yine yalnız bir sabaha.
Biri bana diğeride yalnızlığıma
Olmak üzere,
Koyuyordum iki tabak masama,.
Diyeceksin neden koyuyordun ona da
Çünkü , Belki
Bir gün doyupta terkeder beni
Diye düşünüyordum.
Ama o hiç doymadı.
Ta ki seni gördüğüm o güne kadar
Sevgilim.

Biliyormusun
Hâla dün gibi hatırlarım o günü.
Takvim üç ekimi gösteriyordu,
Yine çıkmış dışarı
Nedim'in meyhanesinde
Bir şeyler içiyordum içli içli,
Saatler on bir sularına geldiğinde
Yanıma adeta bir kuğu oturmuştu,
Bu öyle güzel bir kuğuydu ki
Kelimeler yetersiz kalıyordu karşısında.
Neyse, Birtanem
Nasıl olduysa açtım şu mühürlediğim dilimi
Ve bu güzel kuğuya sordum
-Adınız nedir hanımefendi
-Ben ...
Biliyorum sende hatırladın bu anı
Ve şu anda bu şiiri okuduğunda
Yine o gün güldüğün gibi
Gülüyorsun kahkahalar ata ata.

Benim gözleri leylam !
Bilki
Ben sana bu şiiri çok uzaklardan
Gecenin saat ikisinde

Senin hasretinle yanarken yazmaktayım.
Ve şunu da bilki sen bu satırlara geldiğin
Sıralarda
Ben kara toprağın altındayım.
Benim saçları cennetim !
Şu geldiğim yerde
Senden tek bir isteğim var
O da
Öldüğüm gün
Bizim ikinci düğünümüz olduğundan
Arkamdan yas tutmaman.
Biliyorsun
Ben senin gözlerinden akan
Bir damla yaşa dayanamam.

Eymen Özgüven

Senden sonra

Senden sonra karanlığım,
Sanki ayıklanmış yüreğim
Şu koca dünyanın içinden.
Ne arayan var,ne de soran
Senle dolu zihnim dışında
Şu yalnız ve naçiz benliğimi.
Bir düşünen dahi yok
Şu garibe ne olur diye
Bu deli saçması dünyada.

Her an fırtınalı denizim
Dinmek bilmiyor.
Yalnızlık gemimin dümeni
Kontrolümden çıktı
Dev bir hüsrân kayalığına
Doğru,Hızla sürükleniyor.
Anılarından tayfam
Çığlık çığlığa etrafımda
Çaresizlik içinde firdönüyor.
Kemiklerimde hissediyorum
Senin tarafından gelen
Hırçın ve şefkatli rüzgarları.
Duyuyorum ta iliklerimde
Sensizliğin şarkısını.
Varmasada dilim söylemeye
Eşlik ediyorum bu şarkıya
Kanlı gözyaşlarımla.

Şu çaresizlik denizinin ortasında
Bulamıyorum hiç bir kelime
Sana olan özlemimi anlatmaya.
Yazamıyorum hiç bir kağıda
Adından başkasını.
Kurtulamıyorum mazinden.
Ne zaman önüme bakayım desem
Yine sen çıkıyorsun karşıma.
Her ne kadar artık vazgeç desende
O soğuk eylül akşamında bana
Bir türlü vazgeçemiyorum senden.
Adeta mühürlenmişsin kalbime
Öyle kolayca söküp atamıyorum seni.
Nedendir bilmem
Şeni sanki ayırsam ruhumdan
Ölecekmişim gibi hissediyorum.

Sana olan aşkım bu şiir gibi
Bir türlü son noktayı koyamıyorum.
Sürekli virgüllerle destekliyorum
Hiç bitmesin diye.
Gerçi son noktayı koysamda
Değişmez ya,hiç bir şey bende.
Nereye gitsen gene o yöne çevrilir

Sensiz,naçiz kalan bu bedenimde.

Eymen Özgüven

Senden sonra

Senden sonra
İsim koymadım hiçbir sevdama
A... B... C.....
Rujunun rengine dek hatırımda.

Mevsimlik,tekdüze ilişkiler içindeyim.
Eskimiş çarıklar kadar renksizim
Sokaklarda bir başıboş avereyim
Düpedüz işsizim.

Eymen Özgüven

Senden yoksun

Senden yoksun yaşamaktansa
Bu hayatı,
Bir bir yok etmeyi
Tercih ederim
Beni sensiz kılan
Tüm duygularımı.

İşe de önce,
Seni sevmek duygusundan
Başlarım .
Çünkü ben , en çok
Ö duygunun,
Bu aşkın Azrail'i olmasından
Korkarım.

Eymen Özgüven

Seneler sonra

Seneler sonra çıktın karşıma
aynı yüz aynı sırtma
Bükmüş boynunu
Bakıyorsun bana.

Bilirim
kızarsın içmesine
Lakin ne yapsın nazımın
dayanamaz seni gördükçe.

Eymen Özgüven

Seni sevdimde ne oldu

Durmaz akar gözümde yaş
Bu yalnızlık bağrımda taş
verdim uğrunda onca savaş
Seni sevdimde ne oldu arkadaş

Gecelerim gündüz oldu
Yelsan kuşu uçmaz oldu
Halimi sağır sultan duydu
Seni sevmek başıma dert oldu.

Kalemim uğrunda çağıladı
Gözlerim aşkından kapandı
Gençliğim baharında yandı
Seni sevdim hayatım şaştı.

Eymen Özgüven

Seni sevmek

Seni sevmek,
Ninnisiydi yalnızlığımın.
Şeni sevmek,
Ölümüne akışıydı kanımın.

Seni sevmek,
Parçalanmaktı en nahif yerinden
Gittin
Can da çıktı bedenden

Eymen Özgüven

Senin için

Senin için
Ne kurşunlar attım
Ne kurşunlar yedim
Seni şu yorgun gönlüme
Yoldaş belledim.

Ama sen
Seni bu kadar seven birini
Yarı yolda bırakacak kadar
Kahpe çıktın
Sevgilim !

Eymen Özgüven

Senin kadar

Çok şiirler yazdım
Çok sözler söyledim,
Ama inan ki ;
Hiçbiri senin kadar güzel,
Senin kadar naif değildi
sevgilim !

Eymen Özgüven

Seninizm

Ne komünizm
Ne siyonizm
Ne de Emperyalizm !
Benim tek bir görüşüm var
Sevgilim,
O da seninizm ,
Kızıl denizim !

Eymen Özgüven

Seninle Benim Dışında

Uç,sende uç git
Benim çorak topraklarımdan.
kariş mavi göğ
Eriş,medeniyet denen kahpeye.
Bırak beni buralarda
Öylece kendi halimde.

Bırak ki beni;
Arada sırada yağın yağmurda
yağmaz olsun topraklarıma.
Baharda meyve veren iki ağaçta
Meyve vermez olsun bana.
Dört mevsim gülen,o şen çocukta
Gülmez olsun bir gün için.

Diğerleri gibi
Uç,sende uç git.
Durma! atla hadi şu çatıdan.
Çırtıkça çırp kanatlarını
Yüksel,yüksel,yüksel...
Kariş maviliğe.
Uzaklaştıkça uzaklaş
Kanatlarındakileri yaraları saran
Şu naçiz bedenden.

Unut sana yaptıklarımı.
Kimseye de anlatma.
Kalsın mazinin defterinin
herhangi bir sayfasında.
Eğer bir gün karar verirsın
Onu yırtmaya,
Hiç çekinme yırt,keyif ala ala.
Bilmesin kimseler
seninle benim dışında.

Eymen Özgüven

Sensiz

Doğar ta ufuklardan bir güneş,
Körfezde al yanaklı kızlar oynar da oynar.
bir rüzgar eser ılık ılık,
Mustafa kemal vapurunun güvertesinde
Bir çocuk, simide hasret martıların çığlığıyla
Gönlünce güler oynar.

o sıralarda
Buca, Gaziemir, Konak
Daha yeni uyanmıştır,
Havra sokağında ki baharatçının
Tezgahındaki soğandan gözü yaşlıdır.

Ama o benim gibi ağlayamaz .
Çünkü bu saatlerde o , hiç "sensiz" kalmamıştır

Eymen Özgüven

Sensizlik

Sensizlik ,
Ah ! o sensizlik yok mu
O sensizlik
Benim en büyük düşmanım
Kendisi .
Bana her geldiğinde,
Bir sinir harbi kovalamak isterim
Onu gönül otağımdan.
Ama gitmek istemez kendisi
çoğu zaman.
Pek yüzsüzdür hanımefendi.
Ne kadar sinirlendiğimi hatta
Ondan nefret ettiğimi bilsede
Geri kalmaz hiç yaptığından.
Nedense
Sürekli alır durur seni benden.

Neden yapar bunu acep ?
Acaba bir derdimi var ki benimle
Yada Allah'ın bahşettiği bu surat
kötü mü gelir kendisine ?
Neden hep en mutlu zamanımda
Ayrı düşürür gönlünü benden ?
Galiba bu faninin sevmeye hakkı yok
Diye düşünür,
Şokaklarda geçen,şu hayatından
Ötürü.

Eymen Özgüven

Sensizlik

Suskun sessizliklerde boğuluyorum sensiz.
Bir elveda akşamları döngüsündeyim
Nasırları acıyor ellerimin,kapatmadım kapıyı
Aralık,usulca girebilirsin.

Çekingen olmasın
Ben hâla aynı benim
Sabah sekiz akşam sekiz
Yalnız akşamları eve geç dönmekteyim

Eymen Özgüven

Sensizlik

Kimse sevmese sen severdin
Kaç mısramı yaktında gittin.
Bilirdim git desem gitmezdin
Kaç yaprağımı döktünde gittin.

Ey uğruna mısralar döktüğüm
Yollarında kaybolup,büküldüğüm
Sözün bittiği yerdeyim
Senden gayrısına yok sözüm.
Gören gözleri kör ettiinde gittin.

Yazlardan kışları yaşadım
Yaşadım öldüğümü sandım
Ne dert ne kedermiş sensizlik
Sensizlik başka şeymiş anladım.

.

Eymen Özgüven

Serçeler

Kapatın ışıklarını şehrin
Karanlığa bürünsün seviştığımız sokaklar
En efkarlı yeri bu şiirimin
Sade çalınsın sazlar.

Sizde uyanın bre alçaklar
Saçaklarında tevkifin
Ne serçeler var.
Ötün öttüğünüzce serçeler
Benim sizi dinleyecek daha çok vaktim var.

Eymen Özgüven

Sergüzeşt

Sen bir halayıksın !
Bense bir paşazedenin
Tahsil görmüş oğlu !
Bana Celal bey derlerler
Sanaysa ,sâde dilber
Bilirim ! Bu yüzden bizi ,
Birbirmize yâr etmez,
Seni bir meçhule gönderir,
Beni o meçhule sürgün
Ederler !

Eymen Özgüven

Serhoş şairin şiiri

Oturuyorum önümde fotoğrafınla,
Hatırlıyorum maziyi bir çırpınıştta.
Bakıyorum benim olduğun o parka,
Kazıyorum adını toprağına ağacına.
Görüyorum ellerini omzumda,
Dökülüyor gözyaşlarım yavaşça.
Biliyorum işe yaramayacak ama
Ben yinede ağlıyorum umarsızca.
Alıyorum elime kağıdımı kalemimi,
Yazıyorum bu şiirimi de sana
Belki bir gün okursun umuduyla

Eymen Özgüven

Servi

2016 martında
Yarım asırlık bir servi
Boylu boyunca devrildi.

Gözlerimin önünde
Minicik bedenime
Asırlık hüzünler serpti.
- Tabip bey artık koşsanız ne fayda
Artık asırlık servinin gölgesi
Yok başımda !

Eymen Özgüven

Sev

Sev beni,
Aksın süte incir
Sev beni,
Kırılsın zincir.

Eymen Özgüven

Sevda

Soldur sevda
İbrahimdir,Denizdir
Ser verip sır vermeyen yiğitlerin
Bitip tükenmez haykırışıdır
Sevda

Sevda
Kendini bilmezlerin
Nutuklarında değil
sokaklardadır
Sokaklarda.

Eymen Özgüven

Sevgi duvarı

Sevgi
örünce duvarını
Her yer
Bağ bahçe.

Eymen Özgüven

Sevince

sevince
Tabiat; kediler,köpekler
Sokak; Arabalar,evler
sevince
Her şeyin olur gözler.

sevince insan
yol bilem gözler

Eymen Özgüven

Sevmeye dair

Ne gün batımı
Ne yemek
Ne u u an sa lar
Sevmek i kencedir yoldaşlar

Sevecekseniz
Gönülden sevmeyin
Sevda fa isttir
Adamı yakar.

Eymen  zg ven

Sevmiştim seni

Eski bir limanda durmuş gemiler gibi
Bir kıyıya vuran dalgaların sesi gibi
Bulutların üstünde uçan kuşlar gibi
Öylece, sessizce sevmiştim seni

Bir anda kafaya dikilen şarap gibi
Evlenen gençlerin heyecanı gibi
Gülen gözlerinin bana dediği gibi
Öylece, sessizce sevmiştim seni

Sert kayalara vuran rüzgar gibi
Genç bir aşığın kara sevdası gibi
O gece rüyamda da dediğın gibi
Öylece, sessizce sevmiştim seni

Masadan eksilen dostlar gibi
Biz istemeden geçen hayat gibi
Bir romanın mutlu biten sonu gibi
Öylece, sessizce sevmiştim seni

Eymen Özgüven

Seyahat

İnsanoğlu
Çıkmayadursun seyahate
Dönüp baktığında ardına
Eskinin yeller eser yerinde.

Eymen Özgüven

Seyyar

Portakal,elma,muz
Şu küçük tezgahçıktır
Varımız yoğumuz
Aman dokanma zabıta hanım
Ne yer ne içer ocuğumuz.

Eymen Özgüven

Sırtaki'de benim Zeybek'te.

Şu ada senin bu ada benim
Gel birlikte gezelim.
Nikonun bir damla şarabından
Mayhoş olup
Ege'nin eşsiz şarkısına
Eşlik edelim .

Yorulduğumuz yerde
Oturup,
Bir köşede masum masum
Buzukisini patlatan
Altmışlık yorgo'yu dinleyelim.

Tragoúdi'si bitince
Kalkıp ,Kaybolalım
Bu uçsuz bucaksız
Cennetin
Şu Uçsuz bucaksız
Sokaklarında.

Hayran hayran gezerken
Patmos'u , Herke'yi ...
Selam verelim
Gördüğümüz her Barbun'a
ve her Akya'ya .

Bırakalım onlar
Anlamazlarsada anlamasınlar
Bizi .
Zaten gerekte yok anlamalarına.
Çıkartmayalım iki kardeş arasında
Dünya malı için bir savaş daha.
Böyle iyi, böyle hoş.

Bak ! Dinle !
Zaten ne diyor Ege ?
Kavuşmasa da iki yakam
Kalmalı kardeş bir ömür boyu.
Ha bu yakamda buzukiler patlamış
Ha şu yakamda sazlar çalınmış
Ne fark eder ki ,
Sırtaki'de benim
Zeybek'te .

Eymen Özgüven

Si tu es soul

Yalnızsan
Yapışırısın direklere
Ve simsıkı sararsın ellerini
Karışarak günle.

Eymen Özgüven

Simit satıcısı

Ne arayanı var ne de soranı
Kimsesiz haşarı bir çocuk atılmış sokağı
Boyu hafifçe belimden aşağı
Elinde kendinden büyük bir simit tablası
Bağırıyor kazancı yokuşunda durmadan
Sıcak simidim var, var mı alanı ?

olmaz mı çocuk !
simit dediğin emekçinin canı kanı,
pazara çıkmış bir ananın tek kurtarıcısı.
alıyorum ulan var mı dahası.

Eymen Özgüven

Sindiremiyoruz !

Dııt...Dııt....Dııt...
Kapandı kapılar,
Dııt...Dııt....Dııt...
Gidyoruz,kalbimiz yorgun,
sarılmadan gitmeleri sindiremiyoruz

Eymen Özgüven

Sinir harbiyle

Gördüm görelî güzeli
Şiirler yazarım
Bildim bileli kendimi
Söz verip verip bozarım.

Gezerim memleket memleket
Türkümü söyler,sazımı çalarım
Boyun eğerse memleketlim zulme
işte o vakit kızarım.

Aşık-İ seferi'dir mahlasım
Alnımdan kara bahtım
Dil uzatma memleketlime
Alnını karşılarım.

Eymen Özgüven

Siste

Bir sis çökmüş istanbul'a.
insan silüetinde bedenler görünüyor ufuklarında.
Hiçbiri insan değil,
İnsan değil hiçbiri kanımca !
Adem dediğin,boğar mı kardeşini
Bir karış suda ?

Eymen Özgüven

Sivastapol kıyılarında

Kapalı perde açık seyir
Düşman atmış kıyıya demir
Kalmış kıpkızıl Akyar
Gökten yağmış zembille zehir.

Karadeniz,Hırçın dalgaların
Seyredalmış zülmü,Durgun
Kalmış kıpkızıl Akyar,sağol
Yemiş kadar oldum vurgun.

Eymen Özgüven

Siyah kıta

Uyan !
Uyan Ey insanoğlu !
Aç artık gözlerini.
Sen otururken
Herşeyden habersiz
Sarayında
Siyah kıta senden
Biçare
Yardım beklemekte.

Sen yerken doyumsuzca
Şu kahrolası dört bir cihanı
Siyah kıtada,
Bir deri bir kemik,
Daha, analarının kucağındaki ,
Sâbiler.
Sen içerken kana kana
Dağdan bayırdan gelen
Anam sütü kadar pür-ü pak
suları,
Sırf köyüne yakın diye,
Daha ne olduğunu bilmediği,
Yemyeşil suları içen Michelle
Hasta yatağında
Ağır ağır , Acılar içinde
Ölmekte.

O yüzden bir an önce
Uyan ! ve utan !
Şu acınası durumundan
Ey cani insanoğlu.
Öyle uzaktan bakıp
Sakın ola
Senden biraz farklı
Diye
Pis deme onlara.
Asıl pis olan sensin !
Çünkü
Doyumsuzsun,
Duyumsuzsun.

Hadi uyan ulan !
Uzat kardeşine şu yardım elini .
Kapmaz merak etme !
Senin gibi
Bir hayvan değil o.

Ne olur paylaşılan ,
Onlarla,
Bir somun ekmeğini ?
Çok mu,
Bir şey kaybedersin .

Telaş yapma !
Ey cimri insanoğlu !
Sen zenginsin.
O vereceğin
Bir somun ekmek
Sana vız gelir.

Hadi ulan !
Titremesin o kanlı ellerin .
Sömürdüğün siyah kıta ,
Biçare senden,yardım beklemekte.
Ver ulan ! Şu bir somun ekmeği.
Kardeşin aç ulan !
Aç !

Eymen Özgüven

Sizin elinizde

Hayat sizin hayatınız
İsterseniz yatın, isterseniz kalkın,
Ne de olsa
Vakit sizin elinizde,
Hayalini kurduğunuz
O ev, o araba içinde
O vakitin içinde
Çalışıp - çalışmamakta sizin elinizde,
O vakitin içinde
Ayyaş olmakta , emekçi olmakta
Sizin elinizde !
Sizin elinizde ulan herşey sizin elinizde !
Anlayın işte dostlar, asıl mesele
Vakit denen o mücevheri
Nasıl işleyebildiğinizde !

Eymen Özgüven

Smyrnam

Tepeler boyu okudum
Senin sofranda mertçe doydum.
Sokaklarında büyüdüm
Kimi zaman koştum kimi zaman düştüm

Akıl terazimi sende süzdüm ,
Geçerken karşıya çokça üzüldüm.
Gurbete gittim senden on yedi yaşında
Büzüldüm de büzüldüm.

Gezerken caddebostan'da,üsküdar'da...
Kordonda gezdiğim günleri çokça düşündüm.
Atlatırken türlü badireleri en çok smyrnam
Seni bıraktığıma üzüldüm.

Eymen Özgüven

Soba

Sıcacık baktı bana
Sıcacık dokundu tenime
Sopsoğuk terketti
Düşünmedi enine

Döküldü yaprakları baharın
Değişti mevsimler geldi sonbaharım
Akşamları denizde mehtap
Sabahları katar katar kağnıyım.

Eymen Özgüven

Sokak

Sokak,
İçinde her rengin bulunduğu
Her yeri ustalıkla işlenmiş
Bir resimdir bu sokak.
Baksanıza şu ara renklere !
Mendil satan çocuk ne kadar masum .
Elinde bavuluyla karşıya geçmeye çalışan
Şu adam ne kadar telaşlı.
Ya şu diğer insanlara ne demeli
Belli ,Hepsinin varacağı bir yer var .

Baksanıza şu maviye
Ne kadar hoş
Hele şu sokak lambalarının
Loşluğu
Hayran olmamak elde değil
Bu sanata,Bu sanatçıya.
Baksanıza ne kadar ustalaşmış
Sokaklar sanatında.

Takdir edersiniz ki şimdi
Sığdırmasam bir fotoğraf karesine
Bu güzelliği,
ölümsüzleştirmesem onu ,
Ayıp olur
Bu sanata, Bu sanatçıya.

Eymen Özgüven

Sokak çocuklarına

Sokak kenarlarında ölüşen çocuklar
Kalkın Güneşi getirdim size
Unutun artık gölgelerde kısılmayı
Avuç avuç sevgiler getirdim size

Çevirin topa ları gönlünüzce
Tepikleyin topları nefesinizce
Az da olsa büyükler satsın mendilleri
İnin sokaklara bakın keyfinize..

Sokak kenarlarında oluşan çocuklar
Kalkın toplanın çevreme
Yakalayın büyüklerin kırık oyuncaklarını
Herşey olsun gönlünüzce.

Eymen Özgüven

Sokak ortasında

Sırtımda bir el
Elin parmağında yüzük
Yüzükte pırlanta
Ve huzur son sürat kaçmakta

Eymen Özgüven

Sokakta

Yürüyor ortasından alçak kaldırımların,
Boyuyor düşleriyle geceyi,
Sıra sıra haneler ve hışırtısı yaprakların
Yudum yudum içiyor kederini.
Sokak lambasının ölü ışığında
Yatıyor miskin bir kedi,
Belki çıkartır belki çıkartamaz geceyi.

Eymen Özgüven

Solitude

Yalnızlık
Dökmektir demin yarısını boşa.
saçı başı yoldurtur insana.
yalnızlık,Gözü kör olsun
Baktırır yollara.

Eymen Özgüven

Son kurşun

Son kurşunu da sıktım artık
Benim için herşey bitti
Artık zaman, benim için,
Beyaz kağıtlara,
Bu dizelerle birlikte,
Son veda öpücüğünü,
Verme vakti...

Eymen Özgüven

Son şiir

Hangi duyguya gitsem
Hep o duyguda bir şairin izi vardı.

Hangi duyguyu anlatmak için
Hangi kelimeyi kullansam
Hep o kelimeler bir şairin dizelerinde vardı.

işte ben bu yüzden bıraktım
şiir yazmayı.

Eymen Özgüven

Son verin artık !

Kardeşim,kardeşlerim
Bir son verin artık bu kavgaya !
Unutmayın ki ;
Uğruna mazlumun kanını döktüğünüz
O topraklar, Günün sonunda,
Ne size kalacak ne de bana !
En nihayetinde,
Sadece, ona kalacak ,
ona !

Eymen Özgüven

Sonra

Sonra,Tüm güzelliğinle,
Sen arptın yüreğime,
Ve büsbütün değişti kainat
şu yalnız, şu biçare
Adamın
Gözleri önünde.

Eymen Özgüven

Sonra yazarım

"sonra yazarım"
Demek lüksü yok bende.
Çünkü dostum ;
Bugünü yaşarken,
Her daim,
Yarına çıkamamak korkusu var
İçimde bir yerlerde.

Eymen Özgüven

Sonunda

Son kurşunlarını da sıktı
Artık
Kağıtların üstüne,
Ve beklediği o karanlık
Sonunda çöktü şairin gözlerine...

Eymen Özgüven

Sorgu

Siz altın tepside yersiniz
Biz kalaylı kapta.
Bize yudum yudum suda
Size niye damacana ?

Eymen Özgüven

Sorsan çok

Aşk yok artık
Herkes çıkarıcı
Evlilikler bir gün
Sevgilerse yarım saat.

Artık zaman da yok
Dünler bugün
Bugünlerse yarın
Gibi yaşıyor.

Saygının zerresi yok
Selama tokat
Tokatada selam veriliyor
Küfür desen uçuşuyor.

Havada eskisi gibi değil
Yağmur yağmıyor
Yağdımı da tam yağıyor
Rüzgar desen dert dolu.

İnsanlar sevmiyorlar doğayı
Kapanıyorlar kutularına
Betondan duvar örüyorlar
Hayaller desen çok.

Savaş baltaları çıkmış heryerde
Kimse çoluk çocuk dinlemiyor
Baş kaldıranın başı eziliyor
Sorsan merhametli çok.

Durmak lazım bir yerde
Ama kimse durmuyor
Bunu durduranda yok
Sorsan barış isteyen çok.

Eymen Özgüven

Soru

Hiç yazmamak mı
Daha iyi
Yoksa
Günlerce yazıpta
Aşağılanmak mı ?

Bana kalırsa....
Günlerce, yazıpta
Aşağılanmak iyi.
Çünkü
Aşağılandıkça
Büyür,
Yazmadıkça,
Çürür yazar.

Eymen Özgüven

Sorun !

Sorun ,
İçinden çıkamayacağım
Sorular sorun bana
Öğretmen hanım !
Sorun ki ;
Kendine gelsin
Hedefinden iyice şaşmış
Şu yarım aklım !

Eymen Özgüven

Sous la douche

Ağlamak
sırılısıklam ve ıpsıslak,
Yıtirme metaneti oğul
Erdemdir
çocuktan önce çocuk olmak.

Eymen Özgüven

Spazio

Sağa bakarım,sola bakarım,boşluk,
Oturur ranzamda cama bakarım
Dolar içime hoşnutluk.

Yalnızım ya
Değmeyin keyfime.

Eymen Özgüven

Su

Ne zaman kurusa dudaklarım
Atlarım onun kucağına,
En nihayetinde sudur bu
Bir derde değil
Bin derde deva.

Eymen Özgüven

Susacağım

Susacağım,
Bundan sonra sadece susacağım.
Benim yerime gözlerim konuşacak.
Onlar anlatacaklar birer birer
Şu dilimin anlatamadıklarını.
Onlar gösterecekler teker teker
kalbimin her tarafa ayrılan parçalarını.
Onlar sunarken asıl benliğimi dünyaya
Ben ise yılların getirdiği yorgunlukla
Cehennemden hallice şu köşemde
Bazen kinimi,bazen nefretimi
Bazende bana nakşedilen sevincimi
Şu naçiz vücudumun en derin yerlerine
Bir daha çıkarmamak üzere gömerken
Sadece susup o günü bekliyor olacağım.

Eymen Özgüven

Suskunluk

Dağlar aşamadım
yâre varamadım
Ben kendimi Ferhat sanırdım
İki lafın belini kıramadım.

patladım !

Eymen Özgüven

Susma söyle !

Neden ,
Neden yaptın bunu ?
Neden attın kendini ?
Derdin neydi be adam ?
Söyle !

Yoksa benmiydım ?
Sana o gün ettiğim
Laflarmıydı
Ya da aramıza ördüğüm
Duvarımıydı
Bizi böyle yakmanın sebebi ?

Susma söyle !
Daha bir
Helallik dahi almadan
Neden bıraktın bizi
Be adam !

Hiç mi düşünmedin bizi.
Ha ! beni düşünmedin
Şu arkandaki iki kadını da mı,
Düşünmedin be adam !

Şimdi ben kime dede diyecem ?
Kime bakıcam sabahları
Hâla balkonunda oturuyor mu
Diye
Susma söyle be adam !

Bakma yüzüme öyle
Suskun suskun.
Ben senin torununum .
Her ne kadar
Konuşmuyor olsakta
Aç hadi
Bir yanından kanlar dökülen
Şu ağzını.
Söyle !
Şu sıralar her şey güzel giderken
Neden böyle Yaktın bizi ?

Eymen Özgüven

Sürpriz /

Sandın
Bıraktım seni tek,
Şakladım kokuna resmimi
Üzölmeni istemeyerek.

Eymen Özgüven

Sürpriz //

Günlükten düştü gül;
Kurumuş,bükmüş boynunu.
Bilmesem sonunu
Yine severim onu

Eymen Özgüven

Şafak söktüğünde

Sönüyor şehrimin ışıkları
Birer birer,
Dalıyor derin bir uykuya
Şehrim.
Göğünde kızıl bir ay
Vuruyor
üstüne üstüne
Benim bitap şehrimin.
Sokaklarında
Bir rüzgar almış başını,
Uçuruyor
Dört bir cihana,
Kiminin derdini,kiminin tasasını.

Deryası çarşaf olmuş
Örtüyor
Onun altın kumlarını.
Ufkunda durmuş bir gemi
Alacağı var
Benim şanlı şehrimden belli.
Acaba şafak söktüğünde
Kim sallayacak rıhtımdan
Bize,son kez
Çalışmaktan nasır tutmuş
O emekçi ellerini.
Acaba kimler dökecek
O emekçinin
Arkasından gözyaşı hüzmelerini.
Belki ne bir uğurlayanı olacak
Ne de gözü yaşlı bir bekleyeni,
Belki de şafak söktüğünde
Ayrılacak buradan,
Elinde anılar bavulu
Başında deneyimler kasketi.

Aşık-ı seferi'nin gönlü
O kadar emin ki
Dönecek o da
Elbet bir gün
Benim kadim şehrim.
Ardına bakmadan giden
Her sevgili gibi.

Eymen Özgüven

Şakir ağa

Hazıra kondun
Mala mülke arsaya boğuldun.
Dururken köşede Ayşe kız
Elin Rusunun koynuna sokuldun.
Vallahi şakir ağa sen çok bozuldun.

Eymen Özgüven

Şehide Babasından

yaşadığım duygular birbirine girmişti
İlk günlerdeki yorgunluktandı belki
Belki de seni kucağıma alışımın sevinciydi
Oğlum zaman ne çabuk geçti değil mi

büyüdün adam oldun
bana hediye alır oldun
Senin yoluna kurban oldum
Yaşlandıkça omzuna yük oldum

ilk kelimen babaydı
Son sözün vatandı
Gözlerinde aşkın vardı
O bedenini şimdi toprağa karıştı

Eymen Özgüven

Şehvetli

Bir yanı siyah
Bir yanı sarı
Üst üste durur
At gibi bacakları.

Bakıyor yeni
Düşmüş gibi cennetten
Ah kızım
Seni bir ele geçirsem !

Ah bir geçirsem...

Eymen Özgüven

Şiar geçidi.

Nice şairler geçti buradan
Hepsi içtiler sırayla ab-ı hayattan
Aşık Veysel,Aşık Ömer,Ömer Bedreddin...
Baktılar usandılar azaptan.

Usta Nazım'ı hapsettiler
Gezdirdiler zindan zindan
Kesiyorum burda yazmayı
Kalemime daha fazla kan damlamadan.

Eymen Özgüven

Ŗiir dediğin

Ne anlaşılmaz yazacaksın
Ŗiiri,
Ne de köydeki topal obanın
Anlayabileceği gibi,
Ŗiir dediğin,
Tam kıvamında olacak !
Onun piştiği kazana ,
Biraz eskiden koyacaksın
Biraz da yeniden ,
Tıpkı şu anda
Benimde yaptığım gibi .

Eymen zgven

Şiir sevdam

Şiir dolu kağıtlarla
Büyüdüm ben .
Dizeleri kırık,
Kelimeleri saçma sapan,
Buna benzer,
Şiir dolu kağıtlarla
Büyüdüm ben .

Belki de
Bu yüzdendir
Şiire olan sevdam .
Belki de bu yüzdendir
Onun aşkını,
Bıkmadan,Usanmadan
Dört mevsim,Hunharca
İliklerimde yaşamam.

Eymen Özgüven

Şiircik

Dönüşmüyorsa şiircik şiire
Zorlamayacaksın onu aradan yıllar geçsede
Bırakacaksın akışa
Bulacak ritmini kendi kendine.

Gün gelecek elbet bir gün işeyecektir gözün
Onun olduğu deftere
Bak gör o zaman nasıl şiir oluyor
O artık şiircikte .

Eymen Özgüven

Şiirsel

Geri dönüşü yok yolumun,
Geri dönemem.
seneler oldu seneler geçti
kapadığım kapılardan su içemem

yüzümü ak bırakmam gerek,
şiiirlerimi serin...
Geri dönüşü yok yolumun,geri dönemem ,
Bu saatten sonra,yine olamam senin.

Geri dönüşü yok yolumun,
Geri dönemem.
şimdi geri dönersem sana
kahrımdan ölürüm "sevgilim."

Eymen Özgüven

Şimdi

Bir vapur kalkıyor şimdi
Alsancak limanından
Oturuyoruz batmakta güneşe karşı
Apaçık sevişiyoruz yani
Ne doğa ne insanlık karşı

Ve sen çekip gitmek peşindesin
Tatmamış körpecik bedenini
Nereden bileceksin
Büyüyor,ağzımda büyüyor sözcükler
Sarılmadan mı gideceksin.

Eymen Özgüven

şimdilik

Sesler duyuyormuşsun
Uyuyamıyormuşsun geceleri
Takılıyormuş aklına eski sevgili
Takma,düşünme demek kolay
Yat uyu şimdi,şimdilik hürriyetin var.

İki güneş batımına
Takacaklar zincire boynunu
Avluda çocuklar adam boyu
Sal gitsin dertleri , yat uyu
Yaşananlar değil kimsenin suçu.

Eymen Özgüven

Tabii

Ezildi yüreğim ,
Lahzasında kaybolan bir çiçek gibi
İncindi, bunu
Sen fark etmedin ,tabii !

Canım yandı , kırıldığına aynamı.
Evvelce yaşadıklarım yalan oldu,
Renkleri soldu birer birer çiçeklerin ,
Ezildiler ayakların altında,
Nazarımda kalmadı bir hükmü yaşamının
Senden sonra.

Bunu sen fark etmedin, tabii !

Eymen Özgüven

Tablo

Ayyaş denizci
Sürüklerken rüyasında gemiyi,
Yiyiyordu " kurtların " bıraktığı leşi
Dünden kalmış izci

Eymen Özgüven

T'aimer

Tel örgülerde gençliğim
Yâr ben sana ne deyim
Gündüzler içinde geceyim
Yâr ben sana n'edeyim.

İçimde ukde kalmış sevdan
Medet ummam topraktan
Hapsolmuş içime sevdan
Yâr ben sana ne deyim

Dar-u sılada gurbetteyim
Yâr ben sensiz neyleyim
Of desem gel desem gelmezsin
Yâr ben sensiz bu elleri neyleyim.

Eymen Özgüven

Taksim

Soluğum kesildi,
Kırık aklımın üç yeri,
Yıl iki bin yirmi dört
Taksimdeyim,peşimde iki serseri,
Deminden beri apansız darlıyorlar beni.
Birinin akı ak,cefası cefa,sefası sefa
Diğerinin meymenet yok suratında ,
Ah bir bıraksalar peşimi odaklanacağım oyuna.

Eymen Özgüven

Takvim 29 Ekim ve Bizden atama söz.

Takvim 29 ekimi gösteriyor
Bundan tam 100 yıl önce bugün
Sarı saçlı mavi gözlü koca yürek
Ankara'da cumhuriyeti ilan etti.

Bunu yaparak;

Bir milletin yeniden doğabileceğini
Umudun nelere kadir olabileceğini
Tüm cihana yüce meclisimi açarak
Bir kez daha gösterdi.

Belki,çok yaşamadan bıraktı bu devleti,
Bizlere ama,koca yüreğin içi rahat olsun.

Şundan emin olsun ki
Onun açtığı bu yolda türk genci
onun ilkeleri doğrultusunda
Daima yürüyecektir.

Şundan da şüphesi olmasın ki
Onun dünyaya yeniden getirdiği bu millet
İleriki nesillerde bugünü görebilsin diye
Canı pahasına,devletini toprağını
Birde bundan 100 yıl önce bugün açtığı
Yüce büyük millet meclisini
Ölümü gözü görmezcesine koruyacaktır.

Eymen Özgüven

Tanidik Müsella Taşı

Bekliyorum usul usul
Tanidik bir müsella taşının
Başında.
inanın ki burada
Yüreğim bin parça.

Biliyorum,
Konuşmamam gerek ama
Ben dayanamıyorum
Daha doğrusu anlayamıyorum
Bu tanidik müsella taşının
Başında bekleme işinin
Nereden çıktığını.

Neden oldu
Neden geldi ki
Bu başımıza ?
Oysaki her şey
Ne güzel gidiyordu
şu sıralar.

Sende güzel gitseydin.
Çıkmasaydı
Bu tanidik müsella taşının
Başında bekleme işi
Ne olurdu ulan !

Eymen Özgüven

Tarihçiler

Savulun bre gafiller
Tarihçiler geliyor !
Ellerinde kazma kürekleri
Hepsi bir ağızdan ;
- Tarih yine yeni yeniden yeryüzüne
Çıkarılmak için var
Diyor !

Eymen Özgüven

Tashih

Fellik fellik gezerken
Özgecan'ın , Rukiye'nin katili
Sekiz yaşındaki Hayriye'nin
Elli yaşındaki eşi
Acep neden tutarlar
Hâla burada beni,
Anlamam !

Asanı keseni
Minicik bir bedene
Göz dikenini sal !
Okuyanı çalışanı
Hayalleri için
Alın teri akıtanı al !

Galiba adaletten kastediği
Budur bu sistemin !

Eymen Özgüven

Tatil

Günlük sevdalar
Uzanabildiğine kumsallar
Votka ,Şarap ve kadınlar
İş mi ? Kim sallar.

Eymen Özgüven

Tavsiye demeti

Bir gün olurda
Batarsan karanlıĝa boynuna kadar
Sıkma canını elbet çıkarsın.
 ıktıĝında d   n rsen neden d  t   n 
Her daim kazanırsın .

 nsandır bu elbet yapar hata
Benden hatasızı yoktur diyorsan  ayet
Bak Adem'in  aldıĝı elmaya.

Veriyorsa  eytan vesvese
Uyma ona.
Şayet çok istiyorsa canın uymak ona
Der açık-i seferi bunun i  n,
Neden o karanlıĝa battıĝını bir hatırla.

Eymen  zg ven

Tavsiye demeti

Yetişmiyorsa işler
Tersine evir kumları
Oturacaktır rayına
Bütün akıl taşları.

Eymen zgüven

Te amo carino

Günün ortasındayız
Ben oturmuşum köşeme
Seni düşünüyorum.

Bir kumru aşını getiriyor
Yavrusunun.
Camımın önünde yuvası
Ne zaman geldiler bilmiyorum.

İspanyol mühendis juan,yanıbaşımda
Güpegündüz tıngırdatıyor gitarasını ,
Ne şen insan !
Ben anlamıyorum bu ispanyolları.

"Te amo cariño" diyor şarkısında.
Anlamı güzeldir bu sözün ,
Bu sözü, gün ortasından,
Sana ithaf ediyorum.

Eymen Özgüven

Tek derdim

Ben ,
Diğer şairlere benzemem .
Hece sevmem.
Ölçü sevmem.
Yazarım
içimden geldiği gibi.
Konuşarak yerleştiririm
Her bir kelimeyi.
Asla ders vermek
Değildir amacım.
Tek derdim ,
Kendimi anlatmaktır
Benim.

Eymen Özgüven

Tek umudum sensin

Bir hançer saplandı yüreğime
Çıkıyor çıkamıyor
Onu elledikçe ona dokundukça
Dahada derine batıyor.

Yere düşen kanlı damlalarım
Yavaşça sevda nehrini oluşturuyor
Onu silmeye her uğraştığımda
Daha da çok büyüyor.

Ne yapıcım hiç bilmiyorum ama
Biran önce kurtulmak istiyorum
O yüzden lütfen yardım et bana
Tek umudum sensin,unutma !

Eymen Özgüven

Teknolojik şiir

Shift +Delete et beni
Caps Locka basma sakın
Büyürüm,büyürsün
Anlayamazsın.

Eymen Özgüven

Tenzil 1

Yar ki o yadır,
Sana gelmez,
Bana gelmez,
Sadece gider,
Bir meçhule gider...

Eymen Özgüven

Tenzil 2

Ne bedava yaşaması
Pahalı ulan o da pahalı !
Görmüyormusunuz Orhan bey
Önümüzden giden ,
Şu kestaneden tabutları,
Artık ölümler dahi
Pahalı !

Eymen Özgüven

Ters yön

Pencere kenarlarında soldu çiçekler
Yazık oldu güzelim güne
Bitti mesai -sevinçle-
Yazık oldu daldaki bülbüle.

Kırmızı otomobilin düdüğüyle
Karıştı bekçinin düdüğü
Ters yöne sapmış
Allahın dürzüsü.

Eymen Özgüven

Tez haber edin

Ha dere akar yukari
Tez haber edin
Kimse almasun benim yarumi.
Benden başkası onu alar ise
Yakarım ula bu dünyayı !

Verir ise bubası
Bakmam derenin akışına
Atarum onu o derenin
Hırçın sularına .
Tez haber edin
Benden başkası onu alar ise
Acımam,yetim de olsa ,
Bir damla gözyaşına !

Eymen Özgüven

Tıpkı hayat gibi

Ölünce insana,
Kalır bir tek kara toprak.
Yazılır koca mermerlere
Yalandan sevgi sözleri.
Kimi gerçek bilinmez ama
İnanın ki çoğu yalan.
Tıpkı yaşadıkları, yaşadığımız
Şu hayat gibi
Kuyruklu bir yalan.

Eymen Özgüven

Tıraş

Tık...Tık...Tık...
Bitti yaşıllık.
TIK...TIK..TIK..
Aha işte gittide bıyık.
Gülmeyin halime monşerler
Bu ne büyük kabalık !

Eymen Özgüven

Tip

Aynalara bakıyorum
Gözlerim kapandı kapanacak
Saat gecenin bilmem kaç
Biliyorum yarın taş daha sert olacak.

Şaım başım dağılmış
İğreti birde sakal
Benim mi Allahım bu yüz
Şeytan görse korkacak.

Eymen Özgüven

Tipik

Çocuk çekilmiş odasına
Oyun mu oynar yazı mı yazar belli değil
Büyük hanım çeker tencereyi ocaktan,
Babanın omzunda asırlık yükler,
Yorulmuş, yormuşlar farkında değil.

Üç kişilik masanın
Tek bacağı kırık
İkisi sağlam,öteki
Öldü mü kaldı mı belli değil.

Eymen Özgüven

Toi et moi

Sen kıra kıra mermerleri
Yontarsın en mühim heykelleri
Bense kıra kıra dizeleri
Yontarım en bağınaz kalpleri.

Sen dersin "vive la Brunette "
Ben derim "vive la liberte "
Burada ayrılır yolumuz
Hadi sana güle güle .

Eymen Özgüven

Toprak meselesi

Ekmek aslanın ağızında
Dünya işçinin sırtında
Gram akıl yok vatandaşıta
Faşist durur hâlâ başta

Sefalet sefaletle yarışır
Devlet işi dedin mi milletin
Akı karışır, Reyini çek desen
Yine faşiste sırnaşır.

Vallah billah
Gram akıl yok şu vatandaşıta
Toprak dediğin
Bu kadar kolay mı satılır ?

Eymen Özgüven

Toroslara ıkıyorum

Gökyüzü bezenirken kızilla
ıkıyorum toroslara kavalımla
Katmışım önüme kuzularımı
Götürüyorum otlatmaya.

Sırtımda ruhumun hazırladığı ağığım
Zor zamanımda kullanmak için durmakta
Yavaş yavaş çökerken akşamın karanlığı
Geç kalmayayım diye
Hızlanıyorum hızlandıkça.

Bir kaç dakika geçiyor geçmiyor
Duyuyorum bir hüznü melemeyi uzakta
Bakıyorum da vurmuş karabaşımı
Kör avcının biri,sağma bir hırs uğruna

Ağla gözlerim,durma hadi ağla
Pirince giderken evdeki bulgurdan olduk ya!

Eymen Özgüven

Traducton d'etat

Gözlerimin halkalarında yorgunluklar,
Bırakmaz peşimi;yeşil,kırmızı,beyaz sevdalar,
Ay başı gelmeden
Çalar kapımı tahsildar,
Batmışım borca hemi de boynum kadar.

Eymen Özgüven

Tut

Az da olsa
Tut Şu uğkurunu
Ey AŞık-i seferi !
Tut da :
Gelmesin başına
Bundan daha beteri !

Eymen  zg ven

Tutsak olmak

Tutsak,
Tutsak olmak zor şey
Arkadaş !
Yaşıtların yaşarken hayatını
Kısılmak tel örgülerin arkasında
Zor şey arkadaş !

Çok koyuyor insana
Düşmek buralara,
Tam hayatının baharındayken
Her geçen salise
Bu cehennem çukurunda
Solmak yavaş yavaş
Bir garip geliyor insana.

İnanırmısın bilmem
Burada en çok ta
Geride gözleri iki çeşme
Bıktıklarına yanıyor insan
Düşündükçe onları kahroluyor
Kahroldukça da ağlamak istiyor
İnsan.

Ama yapamıyor
Çünkü burada güçlü kalmak
zorunda.
Eğer koyverirse kendini
Tutsaklık denen şu adı şey
Hemen ele geçiriyor bedenini
Ölüm gibi
karanlık düşüncelere boğuyor onu
Tıpkı şu anda bana da
Olduğu gibi.

Eymen Özgüven

Tutukluluk sesi

Kar yağdı her yer bembeyaz
Benim üstüm ise kanlı
Tabancam da mermi yok
Boşaltmışım hepsini hayallerime
Bir tek ses var ufukta
O da tutukluluk sesi.

Zaman geçmiyor, saatler duruyor
Vurduğum hayallerim
Bir kar tanesi gibi yavaşça düşüyor
Ufuktan kulağıma tek bir ses geliyor
O da tutukluluk sesi.

Eymen Özgüven

Türk olmak

Türk olmak,
Türk olmak denen
Şu asil ,
Şu yüce tabir
Nedir sizce ?

Bana kalırsa...
Türk olmak ,
Atasının emanetini,
Onun fkri hayatından
Ders alarak korumak ,
Onu atasına laik
Bir şekilde kollamaktır.

Eymen Özgüven

Türk ordusu

Yerlerde ve göklerde
Ufkun ötesinde
Ve özellikle de
Mazlumun ezildiği yerde
Mutlak kurtuluşun, umudun
Adıdır

Türk ordusu !

Ne zaman, nerede
Bir mazlumun gözünün yaşının aktığını
Duysa,
Hemen çöker oraya,
Salar zalimin üstüne
Korkuyu !

Zaten bu yüzden demişlerdir
Ona
Ayak bastığı her toprakta,
Mazlumun yılmaz dostu
Zalimin ebedi korkusu
Türk ordusu !

Eymen Özgüven

Türkü

Arsız gönöl uslanmaz
Yine sever durur
Aa benim bu hallerime
Kimler çare bulur.

Aa benim sevdiceğim
Yine,yine nazlanır
Benim sevdiceğim
Ahu gözlü ceylandır.

Amanı amanın,gel yanıma
Ceylan gözliüm.
Amanı amanın sevdiğim
Bak nasıl yanar sevdiğin.

Eymen Özgüven

Ukte

Binmeyi beklediğim gemiler
Şimdi benden çok uzaklara gittiler.
Onlar giderken ardına bakmaksızın
Salladığım mendili dahi görmediler .

Yıllar yılı geçti
Dönmedi hiçbir seferinden.
Kesik resimlerine baka baka
Hicran doldu gönül.
Ararken gözler her bakışta kendini
Tükendi -gitti koskoca bir ömür .

Bir umut belki bulurum kendimi
Diye diye
Gözlere indi demirden perde .
Ukte kaldı gençlik sinede .
O karelerde yaşanabilecekken yaşanamayanlar yüzünden
Başlamadan bitti yaşamak döngüsü bende.

Ama olsun yine de helaldir hakkım
Herkese.

Eymen Özgüven

Umuda

Tükenmişse tüm umutların
Bir diyeceği vardır sana yarınların
Onun için vazgeçme yaşamaktan
Bin musibetten ağrısada başın

Şu an hayattaysan keyif almaya bak sende,
Umut dediğin nedir ki
Bir somun ekmekten hallice,
Her an kalabilirsin ortada öylece.

Onun için sen şükret haline
Ne de olsa beterin beteri var derler
Şu dünya denen zalim elinde.

Eymen Özgüven

Umuda dair

Aydınlanacak gün
Susacak köpek
Umudu yitirmeyin yoldaşlar
Bugünlerde geçecek

Eymen Özgüven

Umudun arkası

Umudun arkası
Hep karanlık, hep karanlık !
Hele birde seni
Bedbaht bir durumda görmeyedursun
İşte o vakit
Hiç bir vakit düşmez ardına
Bir parça Işık !

Eymen Özgüven

Unkapanı

Salı değilse arşamba
Aralıksız giderdim Cağaloğlu'ndan Unkapanı'na.
Cıvıl cıvıldı ortamı milenyuma on kala.
Arabeskten popuna ne ararsan vardı orada,
Yatardı renk renk kasetler,vitrinlerde,boylu boyunca.
Sahi kaseti ihsan amcaya ne oldu acaba,
Bilinmez,battı mı,kaldı mı,yaşıyor mu hâlâ

Eymen Özgüven

Unutma önemli olan

Önemli olan zaman değil
Onu nasıl geçirdiğin.
Unutma,zaman dediğin bir film
Sense bu filmin başrolüsün.

Aslında önemli olan o film değil
onun içinde aldığı kararlar
Unutma,film dediğin bir kavşak
Sense bu kavşağın karar merciisin.

Aslına bakarsan
önemli olan kararlarında değil
Onların ne kadar doğru olduğu
Unutma,karar dediğin bir şeytan
Sense ona inanan bir kulsun.

Eymen Özgüven

Unutmayacağım !

Asla o son çırpınışları
Unutmayacağım !
Yapma- gitme dememe rağmen
Dönüp arkayı,
Beni bu cehennem çukurunda bırakmanın
Sinemde bıraktığı şu hasarı,
Asla ama asla !
Silip atmayacağım .

İkisini de
Hayalini kurduğumuz
O iki çocuk gibi,
Büyütücem
Büyük bir şefkatle
içimde,
Belki bir gün olur
Karşılaşırsız da pirayem
Lazım olur diye !

Eymen Özgüven

Uslanır belki yüreğim

Derdime derman
Ufkumda açan güneş
Rabbimden bana eş olsan
Uslanır belki bu yüreğim.

Yoluma gül gibi
Engellerime hızır gibi
Dergâhıma rabbim gibi yetişsen
Uslanır belki bu yüreğim.

Ekimden kasımı
Kasımdan kara kışı
Çarşambadan perşembeyi bekletsen
Uslanır belki bu yüreğim.

Eymen Özgüven

Usta

Kalbim öyle bölünmüş
Öyle dağılmış ki usta
Asırlarca toparlanmaz herhal
Kalbimi al götür usta
Denize sal , okyanusa sal.

Eymen Özgüven

Utan insanoğlu !

Utan ,
Utan halinden insanoğlu !
Bir çocuk ağılarken
Kutsal topraklarda,
Sense gülüyorsun burada
Katıla katıla.

Hadi çekinme ,söyle !
Hiç mi sızlamaz için ,
Cidden ,Bu kadar,Köreldi mi
Merhametin ?

Eymen Özgüven

Utanla püşme

Önce gözlerini esarete tutan
Sonra sözlerin
Ve daha sonrası dudakların
Uşulca değerdin onlara
Hemen kızarırdı yanakların

Eymen Özgüven

Uyan

Kantarın topuzu kaçtı
Suskun dilim açıldı
uyan bre yoldaş uyan
Memleket satıldı

Ekin vermez artık tarlaların
Boştur peşinden koşman diplomanın
Uyan bre yoldaş uyan
Karalandı adın.

Eymen Özgüven

Uyanın !

Uyanın gençler !
Zaman , Durmaksızın , çalışma
vakti !
Hadi karıştırın azıcık
Şu sayfaları,
En nihayetinde
Bellidir memleketin hâli !

Eymen Özgüven

Uyanış !

Bir inceden yağmur yağırdı
Yedi tepenin üstüne
Ve ben kalkardım
Hiç nazlanmadan memur beye
Sabahın beşinde
Şırf, bir kaç saate olsa
Özgürlüğün tadına varabiliyim
Diye !

Eymen Özgüven

Üç garip arkadaş

Kadehleri tokuşturdular,
önce kafaya dikip sonra yudumladılar,
Tüm gece tek mezeye dokunmadılar,
saat gece yarısını vurduğunda yek avaz
olmaz ilaç sine-i sad pareme'yi okudular.
Son nakaratta yorulup sustular..
Melih,Orhan,Oktay üç garip arkadaş bunlar
Hesap edemedim kaç saattir burdalar.

önlerinde kağıt kalem
Kafa kafaya sokuşmuşlar.
Belli ki yine eski düzenin canına okuyorlar.
Melih,Orhan,Oktay üç garip arkadaş
Benim önümde iyi ki varlar iyi ki yazıyorlar

Eymen Özgüven

Üçüncü Dünya Savaşı

Ne ekmek kalmış ne su ne de insan,
Demirden sopalar etmiş insanları hayvan.
Aktıkça kan kalles,verdıkçe salkım kardeşsin,
üçüncü dünya savaşı bu
sen görmedin,görmezsın.

Ak karadan beter kara aktan
üçüncü dünya savaşı bu
savaşıır yetmiş iki milletten
yetmiş iki vatan.

Ne atomla ne bombayla
ne de başka bir dalgayla
yapılır sade dudakta.
üçüncü dünya savaşı bu
metroda,işte,sokakta...
önünde aslında.

Eymen Özgüven

Ümraniye'de

İstanbul'da
Ümraniye'de
Dört kardeş
Duruyorlar yan yana,
izliyorlar omuz omuza
Boğazı,
Sessizce.

içlerinden sadece biri,
Beş vakit
Yanlarına çağırıyor
Beni .
Ama ben
Gidemiyorum yanlarına.

Çünkü
Elim kolum bağlı.
Tutsağım Kocatepe'de
Bir cezaevinin
Tel örgüleri
Arkasında.

Eymen Özgüven

Üsküdar 'a dair

Üsküdar adına
Bir şiir yazdım bugün,
Kime sorsam dedi ki ;
- Olmamış !
Neden diye sordum onlara
Dediler ki ;
- Onun gibi ,her rengi umarsızca
içine almamış !

Eymen Özgüven

Üstadı Anlamak

Bugün pazar olmasa da
Bende bugün çıktım ilk kez hava almaya
ve anladım Nazım Hikmet'i on sekiz yaşımda,
Düşmüşken onun gibi mapuslara.
Aslında ne kadar uzakmış bizlere
Toprak,
Güneş,
ve henüz satılmamış hava.

Eymen Özgüven

Üşümeek !

Şu soğuk
Hava mı üşütür
İnsanın yüreğini
Yoksa yalnızlığı
mı ?

Bana kalırsa...
Bu hayatta
En çok,
Yalnızlığı Üşütür
İnsanın yüreğini.

Eymen Özgüven

Üzölme !

Üzölme mahkum dostum
Sıkma artık canını !
Eminim ki ;
Yakındır artık,
Güneşin saklandığı yerden,
Bizim için doğması !

Eymen Özgüven

Varınca eve

Varınca eve;
Gelir mutfaktan türküler ,
Çıkarırım hışımla ayakkapları,
Camdan sûretim güler.

Eymen Özgüven

Varsın - olsun

Ey Aşık-i seferi
Varsın - olsun bir gün için yazama,
Ne olacak sanki,
Her gün yazacaksın da
Başın.mı değecek arşa !

Eymen Özgüven

Vazgeçemem

İsmin gelir cismin yok
cismin gelir ismin yok
Bilmem nesin sen

İzmirim gibisin
Kalmaya kalamam
gitmeye gidemem
içimde tutsak olmuş
Bir delice sevdasın sen.

Bir şiir
Bir kitap
Bir şarap gibisin
Vazgeçemem.

Eymen Özgüven

Vaziyet

Vaziyet kötüdür
İstikbal meçhul
Benden söylemesi
Olmayın faşiste kul.

Eymen Özgüven

Veda

Veda,
Veda ediyorum artık
O güzel yıllarıma.
Edindiğim oca dostluğa,
Yaşadığım onca anıya,
Bir bir veda ediyorum
Bugün.

İçim bir buruk, gözlerim yaşlı.
Anlam veremediğim bir şeyler,
Takılı boğazımda,
Bugün .

Ben veda etmek İstemiyorum
En güzel yıllarıma dair
Hiçbir şeye,
Ama yapacak bir şey Yok !
Ayrılık denen aşağılık mahluk
Dünyanın kitabında yazılı
Bir Kanun.

Bana kalsa....
Hiç bırakmam
Yıllar boyu kahrımı çeken
Sıramı ,
Gönlüme hoşluk Veren
O arka sıra sohbetini.

İşte bana kalmıyor ya
Uymak zorundayım bende
Her ölümlü gibi
Ayrılık denen
O kanuna .

Bakın İşte !
çaldı üç kırkbeş zilide
Ayrılık vakti geldi
Demek oluyor bu.
Anlaşılan son inişim
Olacak bu benim
Çocuk yaşımda
Bir heyecan çıktığım
Şu merdivenlerden.

İnmek istemiyorum
Ben o merdivenlerden.
Ben hep , O çocuk halimle
Her sabah bir heyecan
Çıkmak İstiyorum
Birer ikişer o merdivenleri.
Ama yapacak bir şey Yok !
Kanuna da uymak gerek.

O yüzden
Ben gidiyorum .
iniyorum işte şimdi
Son kez
O Merdivenleri.

Ah !
Elveda en mutlu yıllarım,
Elveda lk aşkım, İlk sevdam
Boş yere ettiğim onca kavgam
Hepinize elveda !

Size sözüm olsun !
Elbet geri döneceğim
Bir gün,
En güzel yıllarımın
Geçtiği buralara.

Eymen Özgüven

Veda etmek

Veda,
Veda etmek ne zordur.
Yıllarını geçirdiğin,
Evim dediğin
O ortama.

İnsan
Veda ederken o ortama
Tutamaz gözyaşlarını,
Nereye baksa
Ağlama sebebi olur
Onun için .

Şaksıda duran çiçek
İlk can suyunu verdiği anı
Buzdolabındaki magnet
O serüvendeki
Anıları canlandırır
Beyninde.

Dokunduğunda elleri
Hâla tiner kokan
Duvarlara
Acı bir tebessüm belirir
Yüzünde
Mutfaktan gelen
Taze ekmek kokusu
Eşliğinde.

O andan sonra
Hiç gitmek istemez,
Veda etmek istemez insan
Evim dediği o yere.
Ama bazen gitmek ,
Veda etmek zorundadır
Yüzünde her daim
Çiçeklerin açtığı
O yere.

İşte,bende şimdi
Öyle anlardan
Birindeyim.

Eymen Özgüven

Veda vakti

Söylenecek tüm sözler söylendi
Gidilecek tüm duygulara
Gidildi,
Artık zaman benim için
Veda vakti !

Eymen Özgüven

Vedasal

Merhaba yoldaşlar
Merhaba durak
Beklemeyin artık beni
Geri dönüşüm olmayacak.

Yolum uzun,
Dikişlerim patlak
Kusura bakmayın
Daha dipsiz denizlere
Çok taşlar atılacak.

Eymen Özgüven

Vehim

Döndükçe Dünya
Senden iyisi çıkacaktır illa
Önemli olan
Geçirebilmektir boynuzu kulağa.

Eymen Özgüven

Ver Bana !

Gençliğimi ver bana ,
o heyecanımı,
İçimdeki bitmez - tükenmez
Yaşama umudunu,
Geri ver bana
Arkadaş !

Çünkü ben gençliğimi
Özledim.
İçimde yanan
O sonu gelmez
Ateşi özledim.

Eymen Özgüven

Vieux amours

Ayacıklarımda baloncuklar
Açılmış durur önümde kitaplar
Satır satır ararım seni
Düşer gözümden eski sevdalar.

Eymen Özgüven

Ya erenler

Buzdum eridim
Erilmezdi dağlarım ezildim
Yapmayın etmeyin ya erenler
Böyle olmayı ben seçmedim.

Genç yaşta hükmü giydim
Yedi düvele efelik ettim
Yapmayın etmeyin ya erenler
Bi eşekliktir ettim.

Eymen Özgüven

Yağarken yağmur

Yağarken yağmur
Bir karanlık
Esir alır beni inceden.
Yok olur yavaş yavaş
Yaşamaya dair umutlarım.
Her gün,
Büyük bir zevkle
İçtiğim kahvem bile
Zehir gibi gelir bana.

Çünkü
Her yağmur
Yağdığında ,
Elimden kayıp giden
yıllarım gelir aklıma.

Eymen Özgüven

Yağmur yağınca

Yağmurlar yağırdı memleketime
Seyyarlar toparlardı tezgahlarını mahzun mahzun
Muşambasız kalmış tekerlekliler ve korumasız insanım
Sığınacak ilk köşeye koşardı,koşabildiği kadar
Vapurların düdüklere susardı tüm gün
Demirledikleri limanlardan bakarlardı
sanki yemiş gibi sürgün,
Memleketim trenleri doğu ekspresine dönerdi ;
Camından nereye baksan,görürdün ayrı bir güzelliği,
Ve bendeniz en çok bu vakit isterdim sokaklara dökülmeyi

Doğrusu
Yağmur yağınca,bir başkaydı memleketim.
Çiy kokusu bile başkaydı.
Yağmur yağınca,sokaklarında ki telaş
Kendine getirirdi insanı,
Ah şimdi memleketimde memleketlimle ıslanmak vardı

Eymen Özgüven

Yaklaşmakta olan

Sicilyadan gelen var
Belinde altıpatlar
Sicilyadan kopan
Büyük bir fırtına var.

Simsiyah  izmeleri
Sirtında upuzun parka
Kendi basmaz evvel ayak
Kanlı elleri çıkar arka

Kan ve barut kokusundan
Bilmez başka
 ıtap vermeyin senyor
 ınanmaz kitaba.

Eymen  zg ven

Yalan

Yaşamak inandığım en büyük yalandı
Ama seni sevmek yalanı
İşte o epey bir başkaydı ...

Eymen Özgüven

Yalnızlık

Yıllardır yalnızım derdim,
Meğer ben yalnızlığı bilmezmişim..
Yalnızlık ne menem şeymiş !
insanın konuşacak kimsesi olmayınca
Nasıl da boşluk oturuyormuş içine,
Derdini gidip kayalara anlatsa
Atlayası geliyormuş insanın
Onların üstünden cumburlop sulara,
Ya da çıkıp bir dağ başına
Tüm derdini haykırsa bulutlara ,
Göçesi geliyormuş onlar gibi,
Diyarlardan diyarlara.

Oysaki ben yalnızlığı böyle bilmezdim !
Yalnızlık bana göre
Kalabalığın içinde olmaktı ,
Meğer o kalabalıkmış benim içimdeki
Boşluğu dolduran ,
içimdeki son lahzalarındaki şu gülü
Solmaktan kurtaran .

Ah bir bilseniz !
O kalabalığa nasıl ihtiyacım var
Şu an,
Beni bıraksanız konuşurum saatlerce
Onunla durmadan .
Oysaki derdim eskiden ona
Benden uzak ol her zaman .

Eymen Özgüven

Yanında

Sana doğru koşup
Sarılsam kaygısızca;
Ne sinir kalır ne kavga,
Süt dökmüş kedi olurum yanında,
Güneşler açar dudaklarımda.

Eymen Özgüven

Yansın

Boğuyor karanlığı
Aynanın kirli yüzü
Zincirleniyor, ruhlar ve bedenler
Kırılsın zincirler
Gözüksün, siyahın içindeki beyaz
Yapışsın, sömürsün pis bi lanet gibi
Duygular
Kırılsın kemikleri, anlayışsızların
Can yansın alev alev, yürekten
Anlayamadığında,
Zinciri kıramadığında,
Yansın

Eymen Özgüven

Yapboz

Bir parçası olduğum bütünden,atıldım !
Şimdi ben, tek başıma bir bütünüm,
Ama... Dört bir yana dağıldı parçalarım.
Tek bir parçam yerinde ,
O da yalnızlığım .

Eymen Özgüven

Yara

kanayan yarama tuz bastım
iyi gelmedi
Birde üstüne sevda denen sargıyı sardım
o da yarayı hepten açiverdi.

Ne iyieşmez yaraymış bu
ömrümce geçmek bilmedi
yaş kemale erdi ama
sızısı hala dinmedi.

Eymen Özgüven

Yaradandan ölürü

İyi,kötü çirkin
Hepsi bizim için
Hor görmeyelim kimseyi
Sevelim yaradan yarattığı için

Eymen Özgüven

Yargılamayın beni

|

Yargılamayın beni a dostlar !
Ben öyle biri değilim,
Olabildiğince yaşar,
Olabildiğince severim.
Yoktur içimde hiç bir kötülük !
Herkesle dostça, kardeşçe
Yaşamak isterim !

||

Hem bir kere,
Ben sizler gibi
Hayatın içinden değil,
Tozlu rafların arasından
Gelirim .
inanın ki
Ettiğim o boş sözlerde
Sırf, bu yüzdendir
Benim.

Eymen Özgüven

Yassıada

Yassıada da katliam var,
Katliam var yassıada da
Hürriyete ,
Demokrasiye
Tacız var,
Tecavüz var !

Ulu bir çınarın dalında
Ayakta duran şu üç beden boynunda
Organın sâde keskin yüzü yok !
Bir de bir tarihin vahşi yüzü
var !

Ah yassıada ah !

Eymen Özgüven

Yaşamak

Yaşamak zanaati
İnişli çıkışlı bir yola benzer
Çıkarken zorlanırsın
İnerken için gider.

Yaşamak zanaati
kafaya takılacak şey değildir
Bırak,erisin altın potasında mücevherin
yaşamak zanaati başka şeydir.
Bir gün başka şeyler için üzülebilirsin.

Eymen Özgüven

Yaşlandın sen anla artık

Gözlerim ve ben hayata devam ediyoruz
Çisil çisil yağan sağanakların içinde.
Yüregim yorgun,
Doğuramadığı sevdalara gebe.
Bir yağmurun damlaları gibi akıyor
Gözyaşlarım
Usul usul Diclenin iç kesimlerine.
Fırat kıskanıyor bizi,duramıyor yerinde
Hırçın rüzgarlar gönderiyor üstümüze
Yorgun düşün bedenimiz diye.
Bilmiyor ki zaten asırlık yorgunluklar
Esir almış bu bedeni
Bilmiyor ki geçmişimin karanlık sayfaları
Gelmişler birer birer önüme
Şah mat etmişler beni
Her zamanki gibi mal-i hülya seferinde.
Aslında bir bilse,bende fırat gibiyim
Neredeyse çekeceğim isyan bayrağını.
Şu ellerim diyecek artık tutamıyorum
Şu yolda hor kullandığın ahval-i ruhuyeni,
Şu dizlerim diyecek artık yetişemiyorum
Her arzu-yu kalbine eskisi gibi.
En sonunda leyl zülüflerin peşinde koştuktan Ağarmış saçlarım gelip diyecek
Otur şu köşede,sallanan iskemlende
Biraz olsun yaşlandığını anla artık
Senin zamanın doldu bak
Bu son demlerdir,sil gözyaşlarını
Sen yaşadığına şükür et
Ey! aşık-i seferi.

Eymen Özgüven

Yaz

Düşse elimden kalem
Şakır dilim,
Karpuz dilim dilim
Batırmadan yiyelim.

Eymen Özgüven

Yazar-çizer

Kimi yazar
Kimi çizer.
Şu hayat kaidesinde
Herkes kendini
Bir başka şekilde
İfade eder.

Çizer,
Çizdiği çizgilerde
Bulur hayatın anlamını
Yazar ise
Yazdığı mısralarında.

Sonuç olarak
Tek bir dertleri Vardır
İkisinininde
İcra ederken sanatlarını
Şu hayatta.

Doğruya kulaklarını kapatmış
Bir topluma
Biraz olsun sesini duyurabilmek,
Anam sütü kadar
Pür-ü pak bir kağıdın
Yanaklarında.

Eymen Özgüven

Yazarlar ve eserler(1889--1995)

Halidem ateşten gömlek giymiş
İstanbul'da sultanahmet'te
vurun şu kahpeye demiş
Halk bir anda galeyana gelip
Düşmanı oracıkta yere sermiş.

Bunlar olurken

Yakupum oturmuş
Daha yeni kiraladığı konağında
içiyor yaban mersinli çayını
Ve rahmetle anıyor
O çok sevdiği biricik anasını.

Reşadım'sa gezerken anadoluyu
Yorulup oturuyor parkın birinde
Görüyor ki yapraklar dökülüyor
O her sabah izlemeyi çok sevdiği
Çalıklarının biricik tüylerine.

Sait'im faikimse abayı yakmış
Adalı balıkçı kızın birine
Kimsesi olmadığından
Tek gitmiş onu istemeye
Lüzumsuz bir adam olduğundan
Vermemişler kızı bizimkine.

Bunu gören Memduh'um
Gitmiş bunun yanına
Hava parası yemeden
Kendine bir iş kurup
Birde kucak dolusu çiçekle
istemeye gidersen
Kızı işte o zaman
Sana verirler demiş.

Bunları duyan halitimi
Sanki bir şey varmışçasına
Şikayet edip,sürgün etmişler
Sürgünde ismini kirpiye dönderip
kafasına silindir şapka vermişler.

Tesadüf bu ya

Kemal'im bilbaşarım görmüş
pembe kurt postlu haliti
Cevizli bahçesinde iş verip
Birde pazarlık yapmasını öğretmiş
Bizim silindir şapkalı kirpiye.

Bir kaç saat sonra

Azizim nesinim gelmiş bahçeye
Halitimle pazarlık yapıp
on beş bin gayme saymış
ölmüş eşeğin birine.

Eymen Özgüven

Yazlık

Yazlık sinemasında
Öptüğüm dudakların
Kadar tüyüm bugün
Özledim,gözlerinin
Menevişinden getir gülüm.

Dudaklarının kenarında
Gezdirmek için tebessüm
Sen iste edeyim türkümüzü
En baştan terennüm.

Eymen Özgüven

Yazmak istemiyorum !

|

"Yazmak istemiyorum"
Ama susturamıyorum beynimdekini.
Ne zaman başka bir şey ile
Uğraşmak istesem
Çıkıyor bir yerlerden ve bana
"Al şu eline kâğıt kalemi ve yaz "
Diye fısıldıyor inceden.
O fısıldıyınca kulağıma
Bir hırsızın şeytana uyduğu gibi
Uyuyorum bende sebepsizce ona.

Akıp giderken mısralarım
Beyaz kâğıtların yanaklarında
İsyan edesim geliyor bazen
"Yazmak istemiyorum" diye
Ama yapamıyorum.
Çünkü susmuyor beynimdeki
Firavun.
Ne zaman baş kaldırırsam ve
Bıraksam kalemi
"Al şu eline kalemi ve yaz "
Diye sesini yükseltiyor bana.
Birde yetmezmiş gibi
Bir kelime sokuyor aklıma
Yaz diye.
Bense o zaman, Bir şairin ,
Melodiyi kaçırma korkusuyla yazıyorum
Beyaz kâğıtların yanaklarına.

Çıldırarak gibi oluyorum bazen
Gecelerce yazdığım
Bir oda dolusu beyaz kağıdın arasında .
"Yazmak istemiyorum" çağrısında
Bulunmak istiyorum ama yapamıyorum
Çünkü kazan kaldıramıyorum bir türlü
içimdeki İlham firavununa.

||

Ben güçsüz kalıyorum karşısında.
O benden daha güçlü,daha kudretli.
Hiç kimsenin bükemediği
Şu bileklerime bile o hakim.
Galiba bu yüzden hep o kazanıyor
Her " yazmak istemiyorum" savaşında.

"Daha fazla lafa gerek yok
Al şu eline kalemi ve yaz"
Yine fısıldıyor bak bana ,
Boyun eğeceğim başka çarem yok !

Nerede ulan bu kağıt kalem ?
Hah buldum . Durun bakiyim
Bugün ne istiyor benden...
Heh iyi bari
Sadece bir nokta koymamı istedi
Bu beyaz kağıdın yanaklarına.
"Yazmak istemiyorum" ama
Bir nokta koymak istiyorum
Satırlarıma .
ve şimdi koyuyorum o noktayı da.
Ey sevgili okuyucu ,sevgili şiir sever
Kendine iyi bak !
Görüşürüz belki yine
Hayatın başka bir noktasında ,
Belli mi olur yine canın sıkılır
Düşersin yine benim bu tatavalarım.

Eymen Özgüven

Yazmaz evvel

Basınca karanlık
Düz ovaya
Verir dizeler
şaire kulak.

şair zorlamasın
çıkart ortaya
İmgeler
patdadanak.

Eymen Özgüven

Yekpare !

Hâdi gelin dostlarım,
Tek bir vücut olalım !
Şu şanlı bayrağı
Âit olduğı yerde , Layıkıyla
Sallandıralım !
Bırakalım Türkmüş, kürtmüş, çerkezmiş...
Biz sâde ,yekpare
Kırmızı - Beyaz olmaya
Bakalım !

Eymen Özgüven

Yeniden

Toparlamak lazım gelirdi
En temiz yerinden,
Toparlayamadık
Başladık yeniden.

Eymen Özgüven

Yerim

Bütün dünya olmasada benim
Benim yerim senin yanın sevgilim
Az beri gel ,Yanaş öpeyim.

Eymen Özgüven

Yeter ki

Sabah gelirim
Akşam gelirim fark etmez
Yeter ki eksilmesin senden
Gölücükler

Akşam gelirim
sabah gelirim fark etmez
Yeter ki uçmasın bahçelerinden
Hatırşinas güvercinler.

Eymen Özgüven

Yıl 1940

Akrep,yelkovan
Durmuş güvercinlere
El pençe divan
Osmanlı'dan kalma şadırvan.

Arkada büsbüyük
Vali konağı,
Yemler güvercinleri
Sekizlerinde çocuk,
Elinden tutmuş babası.

Yıl 1940
Yer konak
Durmaz,akar
Gözümün yaşı.

Eymen Özgüven

Yıllar sonra

Yıllar önce buluştuğumuz parkta
Hatırlar mısın bir ağaç vardı
Adımızı kazımiştık üstüne
Yıllar sonra yolum düştü uğradım
Bir bank koymuşlar yerine.

içim acıdı acıda oturdum
Baktım önüme acıklı acıklı
yapacağımı unuttum
Yıllar sonra anladım,Anladım sevgilim,
Sorun: çok cocuktum.

Eymen Özgüven

Yine aynı nokta

Bitti,
Her güzel şey gibi
Bu da bitti.
Aşık-ı seferinin gönlü
Yine heba olup gitti.
O ne her fani gibi yaşamayı
Ne de düzgünce sevmeyi bildi
Galiba bu yüzden
Dönüp dolaşıp
Yine aynı noktaya geldi.

Eymen Özgüven

Yine buluşalım !

O gün batımında buluşalım
Yine seninle ,
Unutalım tüm kırgınlıkları !
Bu sefer ;
Daha sıkı sarılalım birbirimize
izin dahi vermeyelim
Şu kahpe hayatın bizi
Farklı yerlere göndermesine.

Kim ne derse desin !
Yine o gün olduğu gibi
Gir koluma ,
Yürüyelim yine seninle
O sokak boyunca.

Sana sözüm olsun
Pirayem !
Bu sefer ; Bende ,
Ayak uyduracağım
Sana !

Eymen Özgüven

Yine sensiz açtı güneş

Yine sensiz açtı güneş
Her ne kadar
Uyanmak istemesemde
Bir şekilde uyandım.
Her zamanki gibi
Bana doğum günümde verdiğin,
Cebinde fotoğrafın olan,
Gömleğimi giydim.
O çok sevdiğin şarkıyı açtım,
Birlikte ektiğimiz çiçekleri suladım.
Sonra çıktım yola.
Seninle her gün yürüdüğümüz,
Köşesindeki simitçiden bir simit alıp,
Tanıştığımız o bankta oturup,
Aldığımız simiti ikiye bölüp,
Birbirimizin gözlerinde kaybolurcasına
Yediğimiz o sokaktan gittim işime.
Gittiğimde oraya;
Masamın başındaki fotoğraflarına
Son kez bakıp hepsini yırttım
Belki seni unuturum diye
Teker teker çöpe attım hepsini
Ana ekranımdaki fotoğrafını bile
Sırf seni görmemek için değiştirdim.
Görenler hep sordu neden diye
Bense nedenini kendime sakladım
Bir ara inanırmısın bilmem
Her şeyini kaybetmiş bir adam
Çaresizliğinde bir köşede gizli gizli
İç çeke çeke ağladım,
neden böyle oldu diye.
Sordum sürekli kendime
Neden gitti, neden terketti diye
Ne kadar düşünsemde
Cevap veremedim.
O yüzden;
Cevapların yerini dizelerim aldı
İş arasında aldım elime kalemi
Yazdım sana bu şiiri
Belki günün birinde
Buraya gelirsinde
çekmecemde bu şiiri bulup
Bir çocuğun heyecanıyla okuyup
sende benim gibi ağlarsın diye.

Eymen Özgüven

Yinede

Dibe batmış bir gemi gibi
Kurtarılmayı bekliyorum öylece.
Bu derin sessizliğin içinde
Kimsenin gelmeyeceğini bildiğim halde
Kurtarılmayı bekliyorum öylece.
Sonra diyor içimden biri
hiç kimseyi bekleme diye.
Tamam bende biliyorum
Hiç Kimse gelmeyecek ,
Bu beden tek ölecek,
Ama son bir umut bu bendekide.
Bu yüzden bekleyeceğim o kişiyi yinede.

Eymen Özgüven

Yok

Gidecek yolum çok,
Atım yok ,
Tevellüt dayanmış yetmişe
Dizimde derman yok.

Gurbet elde bahtsızım,çulsuzum
Bahtım yok,
Bundan böyle neyleyim yaşamayı
Senelerdir beni seven yarım yok !

Eymen Özgüven

Yokkene

Aşkımız eski bir romandı
Geçtikçe seneler sarardı,
Afyon kokulu sevişmelerin
Sade adı kaldı.

Ziyası aksetmiyor şimdi
Kınalı yüzünün,kırık aynalara,
Sen yokken,kaldırdım resmini
Tozlu raflar ardına.

Eymen Özgüven

Yokluğun adına

Bir melodi çalar inceden
Ve ben seni hatırlarım...
Dikilir gözlerim gazvemim içinden
Sokaklara
Bir çocuk el sallar bana
Karşı kaldırımdan
Ve ben o elde bulurum
Hayatıma girdiğin
O unutulmaz anı .

Sonra , o çocuk gider
Bu seferde ben
O gidişte bulurum,
Benim hayatımı başıma yıktığın
O naçiz anı !

Sanma ki ağlarım pirayem ,
Ağlamam !
Sadece yokluğun adına
Bir - iki kadeh açar,
Gecemi ,
Bir başka bedenın sıcaklığında
Sonlandırırım !

Eymen Özgüven

Yokuş çeşmesi

Şifadır yokuş çeşmesi
Az çık yukarısına
Anlayacaksın dediğimi.

Eymen Özgüven

Yolculuk

Hava kararmış
Son sözcüklerini duyuyorsam bir şiirin
Ve hüzünlüysem böylesine
Mutlak yolculuk vardır cebimde.
Ve koymuşsam başımı buğulu camlara
Mutlak,bir şarkıyı,son kez,mırıldanıyorumdur içimde

Eymen Özgüven

Yoldaşlar

Çıkarken karanlıklardan aydınlığa ;
Diktatörlüğe
Sımsıkı örün duvarı.
Çekin göndere
Hak Hukuk Adaletle
Sosyalizmin bayrağını.

Çıkarken karanlıklardan aydınlığa ;
Korkmayın yoldaşlar.
Bu ovalar bu deniz
Bu sokak sizin .
Atın sloganları,Bağırın ,
Kahrolsun Faşizm !

Eymen Özgüven

Yüzü

Bir gülüşü var
Bir ömre bedel,
Bir gamzesi var
Ölümlerin en ölümüne değer...

Eymen Özgüven

Yüzüncü gün

Sen ben gittiğinden beri
Dünya güneşin etrafında
Yüz kere döndü
Ah bir bilsen ! Bu yüz dönüşte
kalbim ne Eylüller gördü.

Şu naçiz benliğim
Kim bilir kaç kez
Kah ağladı kah güldü .

inanırmısın bilmem
O ilk dönüşten beri
Aklımda hep tek bir soru
Döndü ; o da ,
-Neden böyle oldu , şu Dünya beni
Senden acep neden ayrı sürüdü ?

Eymen Özgüven

Zalimsin

Asırlar kadar uzaksın bana
Güzel sevgilim.
Dokunamıyorum sana.
Tutamıyorum ellerini sıkıca.
Senin yanından geçerken sadece
İçinde maziyi barındıran,hüzünlü
Kaçamak bir bakış atabiliyorum sana.

İnan ki
Seni onun kollarında gördüğüm her saniye
Bir damla gözyaşı olarak dönüyor bana.
Aktıkça gözyaşlarım,iniyor ruhum
Cehennemde bir kat daha aşağıya.
İndikçe cehennemde aşağıya sensiz ruhum
Yanıyor içim,hemde öyle bir yanıyor ki
Sen bunu asla ve asla anlayamazsın
Çünkü sen,seni gerçekten seven birini
Yarı yolda bırakacak kadar zalimsin
Güzel sevgilim.

Eymen Özgüven

Zan

Gölgesinde kaybolmuş adam
Arar durur sokaklarda nizam,
Kurtlar kapar aşını
Edemez izan

Eymen Özgüven

Zonguldak

Acının rengi sarı
Göremedi Sabaha değin ışığı.
Cebinde yavrucağının fotoğrafı
Gözleri kömür karası
Gel de yüreğim dayan buna
Ah yüreğim ne acı.

Eymen Özgüven

Zorbaca

Yırtık,pırtık,eski
Farketmez getir yapılır dişi.
Pörsümüő de olsa
Diő her zaman diő.

Eymen Özgüven

Zührem

sana bir kalbimi bıraksam
Dayanamazsın bu yüke,
Bırakıp gidersin hemen beni
yanıp - tutuşursun buralardan gitmek isteğiyle.
yedi tepe dar gelir sana,
yırtmak istersin yaşamak kefenini
acılar içinde yüze yüze.

Ah sana bir kalbimi bıraksam Zührem !
Zühre olmak istemez.
Tahir gibi ölmek istersin ,
Ferhat gibi çöllere düşmek
kerem gibi yanmak ateşler içinde...

Ah sana bir kalbimi bıraksam Zührem !
kirlenirsin fanilğin vahşetiyle.
Dersin,hiç bitmez mi bu zulüm diye.
Asmak istersin kendini her an ,
yüzünde sahte gülücüklerle !

Ah sana bir kalbimi bıraksam Zührem !
Değil aşık olmak bana ,
Bir daha bulamazsın sevecek gücü,
şu bir kuş kadar narin yürek otağında...

Eymen Özgüven